

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- * Rådets forordning (EØF) nr. 52/92 af 19. december 1991 om ændring af forordning (EØF) nr. 3301/91 om ordningen for indførsel af visse tekstilvarer med oprindelse i Jugoslavien 1
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 53/92 af 10. januar 1992 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 3
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 54/92 af 10. januar 1992 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes 5
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 55/92 af 10. januar 1992 om fastsættelse af importafgifterne for ris og brudris 7
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 56/92 af 10. januar 1992 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for ris og brudris skal forhøjes 9
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 57/92 af 8. januar 1992 om levering af korn som fødevarehjælp 11
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 58/92 af 9. januar 1992 om åbning af licitationer over støtte til privat oplagring af hele og halve slagtekroppe af lam 14
- * Kommissionens forordning (EØF) nr. 59/92 af 10. januar 1992 om en midlertidig bestemmelse vedrørende gennemførelsesbestemmelserne til støtteordningen for producenter af sojabønner, raps-, rybs- og solsikkefrø 15
- * Kommissionens forordning (EØF) nr. 60/92 af 9. januar 1992 om ændring af forordning (EØF) nr. 3378/91 om nærmere bestemmelser for salg af smør fra interventionslagre med henblik på udførsel og om ændring af forordning (EØF) nr. 569/88 17

★ Kommissionens forordning (EØF) nr. 61/92 af 10. januar 1992 om ændring af forordning (EØF) nr. 464/91 og bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 for så vidt angår eksportrestitutionerne for sukker i form af produkter, der er anført i nævnte bilag	19
Kommissionens forordning (EØF) nr. 62/92 af 10. januar 1992 om fastsættelse for Storbritannien af den variable præmie for slagtning af får og af de beløb, der skal opkræves for produkter, som udføres fra område 1	21
★ Kommissionens forordning (EØF) nr. 63/92 af 10. januar 1992 om ændring af forordning (EØF) nr. 606/86 om fastsættelse af de nærmere bestemmelser for anvendelsen af den supplerende mekanisme for samhandelen med mejeriprodukter indført til Spanien fra De Ti og Portugal	24
Kommissionens forordning (EØF) nr. 64/92 af 10. januar 1992 om beskyttelsesforanstaltninger for så vidt angår ansøgninger om sus-licenser indgivet i perioden til 4. januar 1992 i sektoren for mælk og mejeriprodukter for Spanien	27
Kommissionens forordning (EØF) nr. 65/92 af 10. januar 1992 om anvendelse af Den Fælles Toldtarif på indførsel af friske citroner med oprindelse i Cypern	28
Kommissionens forordning (EØF) nr. 66/92 af 10. januar 1992 om opkrævning af en udligningsafgift ved indførsel af friske klementiner med oprindelse i Marokko ...	30
Kommissionens forordning (EØF) nr. 67/92 af 10. januar 1992 om fastsættelse af støttebeløbet for bomuld	32

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

92/9/EØF :

★ Rådets afgørelse af 17. december 1991 om indgåelse af aftalen i form af brevveksling om midlertidig anvendelse af protokollen om fastsættelse for perioden 20. juli 1991 til 19. juli 1994 af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Islamiske Forbundsrepublik Comorerne om fiskeri ud for Comorerne	33
Aftale i form af brevveksling vedrørende midlertidig anvendelse af protokollen om fastsættelse for perioden 20. juli 1991 til 19. juli 1994 af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Islamiske Forbundsrepublik Comorerne om fiskeri ud for Comorerne	34

92/10/EØF :

★ Rådets beslutning af 19. december 1991 om udsættelse af ikrafttrædelsesdatoen for de nationale gennemførelsesbestemmelser til direktiv 89/104/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker	35
---	----

Kommissionen

92/11/EØF :

- ★ Kommissionens beslutning af 31. juli 1991 om støtte ydet af Derbyshire County Council til automobilproducenten Toyota Motor Corporation 36

92/12/EØF :

- ★ Kommissionens beslutning af 18. december 1991 om ændring af beslutning 91/107/EØF om bemyndigelse af visse medlemsstater til at indrømme undtagelser fra visse bestemmelser i Rådets direktiv 77/93/EØF for så vidt angår opskåret nåletræ med oprindelse i USA 45

92/13/EØF :

- ★ Kommissionens beslutning af 18. december 1991 om ændring af beslutning 90/505/EØF om bemyndigelse af visse medlemsstater til at indrømme undtagelser fra visse bestemmelser i Rådets direktiv 77/93/EØF for opskåret nåletræ med oprindelse i Canada 47

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 52/92

af 19. december 1991

om ændring af forordning (EØF) nr. 3301/91 om ordningen for indførsel af visse tekstilvarer med oprindelse i Jugoslavien

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådet indførte ved forordning (EØF) nr. 3301/91 ⁽¹⁾ kvantitative fællesskabskontingenter for indførsel af visse tekstilvarer med oprindelse i Jugoslavien, som følge af at der ved forordning (EØF) nr. 3300/91 ⁽²⁾ var foretaget suspension af handelsindrømmelserne i samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Socialistiske Føderative Republik Jugoslavien på den anden side ⁽³⁾, og de dertil hørende protokoller og akter, herunder også tillægsprotokollen om samhandelen med tekstilvarer;

de forhold, der gav anledning til indførelsen af kvantitative kontingenter, gælder fortsat;

det er hensigtsmæssigt at opretholde samme ordning for 1992 og derfor ændre forordning (EØF) nr. 3301/91, således at de kvantitative kontingenter og de øvrige bestemmelser videreføres for 1992;

denne forordning vil om nødvendigt kunne ændres for at tage hensyn til den politiske udvikling i Jugoslavien —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 3301/91 ændres således:

- 1) I artikel 1, stk. 1, artikel 2, stk. 1, og artikel 14, stk. 2, ændres »1991« til »1992«.
- 2) I artikel 1, stk. 1, udgår sidste punktum.
- 3) Teksten og koderne for tekstilvarekategorierne i bilaget til nærværende forordning erstatter teksten og koderne for de samme varekategorier i bilag I og II til forordning (EØF) nr. 3301/91.
- 4) I bilag II, kolonne 7, og i bilag III, tillæg A og B, ændres »1991« til »1992«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar til den 31. december 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1991.

På Rådets vegne

P. DANKERT

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 315 af 15. 11. 1991, s. 3.

⁽²⁾ EFT nr. L 315 af 15. 11. 1991, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 41 af 14. 2. 1983, s. 1.

BILAG

Kategori	KN-kode	Varebeskrivelse
6	6203 41 10	Shorts og andre korte benklæder (bortset fra badedragter) til mænd og drenge, vævede ; lange benklæder til kvinder og piger, vævede af uld, bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre
	6203 41 90	
	6203 42 31	Underdele af forede træningsdragter, af bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre, bortset fra varer i kategori 16 og 29
	6203 42 33	
	6203 42 35	
	6203 42 90	
	6203 43 19	
	6203 43 90	
	6203 49 19	
	6203 49 50	
	6204 61 10	
	6204 62 31	
	6204 62 33	
	6204 62 39	
	6204 63 18	
	6204 69 18	
	6211 32 42	
	6211 33 42	
	6211 42 42	
	6211 43 42	
16	6203 11 00	Jakkesæt, ikke af trikotage, til mænd og drenge, af uld, bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre, undtagen skisæt
	6203 12 00	
	6203 19 10	Forede træningsdragter til mænd og drenge, med yderstof af ét og samme stof, af bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre
	6203 19 30	
	6203 21 00	
	6203 22 80	
	6203 23 80	
	6203 29 18	
	6211 32 31	
	6211 33 31	
21	ex 6201 12 10	Parkacoats, anorakker ; vindjakker, blousonjakker o. lign., ikke af trikotage, af uld, bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre
	ex 6201 12 90	
	ex 6201 13 10	Overdele af forede træningsdragter, af bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre, bortset fra varer i kategori 16 og 29
	ex 6201 13 90	
	6201 91 00	
	6201 92 00	
	6201 93 00	
	ex 6202 12 10	
	ex 6202 12 90	
	ex 6202 13 10	
	ex 6202 13 90	
	6202 91 00	
	6202 92 00	
	6202 93 00	
	6211 32 41	
	6211 33 41	
	6211 42 41	
	6211 43 41	
29	6204 11 00	Dragter, kostumer og sæt, ikke af trikotage, til kvinder og piger, af uld, bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre, undtagen skidragter og skisæt
	6204 12 00	
	6204 13 00	Forede træningsdragter til kvinder og piger, med yderstof af ét og samme stof, af bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre
	6204 19 10	
	6204 21 00	
	6204 22 80	
	6204 23 80	
	6204 29 18	
	6211 42 31	
	6211 43 31	

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 53/92

af 10. januar 1992

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/90⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 5,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, mel af hvede og rug og grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2661/91⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes

en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 9. januar 1992;

ovennævnte justeringsfaktor anvendes på alle elementer til beregning af importafgifterne, herunder ækvivalenskoeficienterne;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 2661/91 på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. januar 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. januar 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.

⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 250 af 7. 9. 1991, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 10. januar 1992 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KN-kode	Importafgiftsbeløb
0709 90 60	136,82 ⁽³⁾ ⁽³⁾
0712 90 19	136,82 ⁽³⁾ ⁽³⁾
1001 10 10	185,33 ⁽¹⁾ ⁽¹⁾
1001 10 90	185,33 ⁽¹⁾ ⁽¹⁾
1001 90 91	161,58
1001 90 99	161,58
1002 00 00	167,95 ⁽⁹⁾
1003 00 10	146,12
1003 00 90	146,12
1004 00 10	136,58
1004 00 90	136,58
1005 10 90	136,82 ⁽³⁾ ⁽³⁾
1005 90 00	136,82 ⁽³⁾ ⁽³⁾
1007 00 90	145,35 ⁽⁴⁾
1008 10 00	68,53
1008 20 00	137,05 ⁽⁴⁾
1008 30 00	89,22 ⁽³⁾
1008 90 10	⁽⁷⁾
1008 90 90	89,22
1101 00 00	239,21 ⁽⁸⁾
1102 10 00	248,18 ⁽⁸⁾
1103 11 10	300,04 ⁽⁸⁾
1103 11 90	257,34 ⁽⁸⁾

⁽¹⁾ For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

⁽²⁾ I henhold til forordning (EØF) nr. 715/90 opkræves ingen importafgift ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier i de franske oversøiske departementer.

⁽³⁾ For majs med oprindelse i AVS-staterne eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.

⁽⁴⁾ For hirse og sorghum med oprindelse i AVS-staterne eller OLT opkræves importafgiften ved indførsel i Fællesskabet i henhold til forordning (EØF) nr. 715/90.

⁽⁵⁾ For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

⁽⁶⁾ Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 (EFT nr. L 142 af 9. 6. 1977, s. 10) og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71 (EFT nr. L 271 af 10. 12. 1971, s. 22).

⁽⁷⁾ Ved import af det under KN-kode 1008 90 10 henhørende produkt (triticale) opkræves dog importafgiften for rug.

⁽⁸⁾ Ved indførsel til Portugal forhøjes importafgiften med det beløb, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3808/90.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 54/92

af 10. januar 1992

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/90⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 6,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for korn og malt skal forhøjes, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1845/91⁽⁵⁾, og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers

centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 9. januar 1992;

de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved terminkøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt kommende fra tredjelande skal forhøjes, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. januar 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. januar 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.

⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 168 af 29. 6. 1991, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 10. januar 1992 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

A. Korn og mel*(ECU/ton)*

KN-kode	Løbende måned	1. term.	2. term.	3. term.
	1	2	3	4
0709 90 60	0	0	0	0
0712 90 19	0	0	0	0
1001 10 10	0	0	0	0
1001 10 90	0	0	0	0
1001 90 91	0	0	0	0
1001 90 99	0	0	0	0
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	0
1003 00 90	0	0	0	0
1004 00 10	0	0	0	0
1004 00 90	0	0	0	0
1005 10 90	0	0	0	0
1005 90 00	0	0	0	0
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	0	0	0
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	0	0	0

B. Malt*(ECU/ton)*

KN-kode	Løbende måned	1. term.	2. term.	3. term.	4. term.
	1	2	3	4	5
1107 10 11	0	0	0	0	0
1107 10 19	0	0	0	0	0
1107 10 91	0	0	0	0	0
1107 10 99	0	0	0	0	0
1107 20 00	0	0	0	0	0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 55/92

af 10. januar 1992

om fastsættelse af importafgifterne for ris og brudris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76
af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris (¹),
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1806/89 (²), særlig
artikel 11, stk. 2,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF)
nr. 833/87 af 23. marts 1987 om gennemførelsesbestem-
melser til Rådets forordning (EØF) nr. 3877/86 om
indførsel af langkornet, aromatisk ris af sorten Basmati,
henhørende under KN-kode 1006 10, 1006 20 og
1006 30 (³), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 674/
91 (⁴), særlig artikel 8, og

ud fra følgende betragtning:

Importafgifterne for ris og brudris er fastsat ved Kommis-
sionens forordning (EØF) nr. 3487/91 (⁵), senest ændret
ved forordning (EØF) nr. 6/92 (⁶) —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i
forordning (EØF) nr. 1418/76 nævnte produkter fastsættes
som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. januar 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. januar 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

(¹) EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.

(²) EFT nr. L 177 af 24. 6. 1989, s. 1.

(³) EFT nr. L 80 af 24. 3. 1987, s. 20.

(⁴) EFT nr. L 75 af 21. 3. 1991, s. 29.

(⁵) EFT nr. L 328 af 30. 11. 1991, s. 66.

(⁶) EFT nr. L 1 af 4. 1. 1992, s. 13.

BILAG

til Kommissionens forordning af 10. januar 1992 om fastsættelse af importafgifterne for ris og brudris

(ECU/ton)

KN-kode	Ordningen i forordning (EØF) nr. 3877/86 (*)	AVS/OLT Bangladesh (⁽¹⁾)(⁽²⁾)(⁽³⁾)	Tredjelande (undtagen AVS/OLT) (⁽⁴⁾)
1006 10 21	—	156,21	319,62
1006 10 23	227,15	147,83	302,87
1006 10 25	227,15	147,83	302,87
1006 10 27	227,15	147,83	302,87
1006 10 92	—	156,21	319,62
1006 10 94	227,15	147,83	302,87
1006 10 96	227,15	147,83	302,87
1006 10 98	227,15	147,83	302,87
1006 20 11	—	196,16	399,52
1006 20 13	283,94	185,69	378,59
1006 20 15	283,94	185,69	378,59
1006 20 17	283,94	185,69	378,59
1006 20 92	—	196,16	399,52
1006 20 94	283,94	185,69	378,59
1006 20 96	283,94	185,69	378,59
1006 20 98	283,94	185,69	378,59
1006 30 21	—	243,21	510,27 (⁽⁵⁾)
1006 30 23	450,80 (⁽⁶⁾)	288,65	601,07 (⁽⁶⁾)
1006 30 25	450,80 (⁽⁶⁾)	288,65	601,07 (⁽⁶⁾)
1006 30 27	450,80 (⁽⁶⁾)	288,65	601,07 (⁽⁶⁾)
1006 30 42	—	243,21	510,27 (⁽⁵⁾)
1006 30 44	450,80 (⁽⁶⁾)	288,65	601,07 (⁽⁶⁾)
1006 30 46	450,80 (⁽⁶⁾)	288,65	601,07 (⁽⁶⁾)
1006 30 48	450,80 (⁽⁶⁾)	288,65	601,07 (⁽⁶⁾)
1006 30 61	—	259,37	543,44 (⁽⁵⁾)
1006 30 63	483,26 (⁽⁶⁾)	309,82	644,35 (⁽⁶⁾)
1006 30 65	483,26 (⁽⁶⁾)	309,82	644,35 (⁽⁶⁾)
1006 30 67	483,26 (⁽⁶⁾)	309,82	644,35 (⁽⁶⁾)
1006 30 92	—	259,37	543,44 (⁽⁵⁾)
1006 30 94	483,26 (⁽⁶⁾)	309,82	644,35 (⁽⁶⁾)
1006 30 96	483,26 (⁽⁶⁾)	309,82	644,35 (⁽⁶⁾)
1006 30 98	483,26 (⁽⁶⁾)	309,82	644,35 (⁽⁶⁾)
1006 40 00	—	71,00	148,01

(*) Med forbehold af anvendelsen af bestemmelserne i artikel 12 og 13 i forordning (EØF) nr. 715/90.

(*) I henhold til forordning (EØF) nr. 715/90 opkræves ingen importafgift ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier i det oversøiske franske departement Réunion.

(*) Importafgiften for indførsel af ris til det oversøiske departement Réunion defineres i artikel 11a i forordning (EØF) nr. 1418/76.

(*) Importafgiften for ris, med undtagelse af brudris (KN-kode 1006 40 00) med oprindelse i Bangladesh anvendes i forbindelse med den ordning, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 3491/90 og (EØF) nr. 862/91.

(*) Ved indførsel til Portugal forhøjes importafgiften med det beløb, der er fastsat i artikel 2, stk 2, i forordning (EØF) nr. 3808/90.

(*) Importafgiften for langkornet, aromatisk ris af sorten Basmati anvendes i forbindelse med den ordning, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 3877/86, ændret ved forordning (EØF) nr. 3130/91.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 56/92

af 10. januar 1992

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for ris og brudris skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76
af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1806/89 ⁽²⁾, særlig
artikel 13, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for ris og brudris
skal forhøjes, er fastsat ved Kommissionens forordning
(EØF) nr. 2591/91 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 7/92 ⁽⁴⁾;

de nuværende priser, herunder cif-priserne ved ter-
minskøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for

tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overens-
stemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for
ris og brudris med oprindelse i tredjelande skal forhøjes,
fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. januar 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. januar 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 177 af 24. 6. 1989, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 243 af 31. 8. 1991, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 1 af 4. 1. 1992, s. 15.

BILAG

til Kommissionens forordning af 10. januar 1992 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for ris og brudris skal forhøjes

(ECU/ton)

KN-kode	Løbende måned 1	1. term. 2	2. term. 3	3. term. 4
1006 10 21	0	0	0	—
1006 10 23	0	0	0	—
1006 10 25	0	0	0	—
1006 10 27	0	0	0	—
1006 10 92	0	0	0	—
1006 10 94	0	0	0	—
1006 10 96	0	0	0	—
1006 10 98	0	0	0	—
1006 20 11	0	0	0	—
1006 20 13	0	0	0	—
1006 20 15	0	0	0	—
1006 20 17	0	0	0	—
1006 20 92	0	0	0	—
1006 20 94	0	0	0	—
1006 20 96	0	0	0	—
1006 20 98	0	0	0	—
1006 30 21	0	0	0	—
1006 30 23	0	0	0	—
1006 30 25	0	0	0	—
1006 30 27	0	0	0	—
1006 30 42	0	0	0	—
1006 30 44	0	0	0	—
1006 30 46	0	0	0	—
1006 30 48	0	0	0	—
1006 30 61	0	0	0	—
1006 30 63	0	0	0	—
1006 30 65	0	0	0	—
1006 30 67	0	0	0	—
1006 30 92	0	0	0	—
1006 30 94	0	0	0	—
1006 30 96	0	0	0	—
1006 30 98	0	0	0	—
1006 40 00	0	0	0	0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 57/92

af 8. januar 1992

om levering af korn som fødevarehjælp

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3972/86
af 22. december 1986 om politikken med hensyn til føde-
varehjælp og forvaltning af denne hjælp ⁽¹⁾, senest ændret
ved forordning (EØF) nr. 1930/90 ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk.
1, litra c), og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 1420/87 af 21. maj 1987 om
gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr.
3972/86 om politikken med hensyn til fødevarehjælp og
forvaltning af denne hjælp ⁽³⁾ indeholder en liste over de
lande og organisationer, der kan modtage fødevarehjælp,
og fastsætter de generelle kriterier for transport af føde-
varehjælpen ud over fob-stadiet;

som følge af flere afgørelser vedrørende tildeling af føde-
varehjælp har Kommissionen tildelt visse lande og orga-
nisationer 50 000 tons korn;

disse leveringer bør foretages i overensstemmelse med de
regler, der er fastsat i Kommissionens forordning (EØF)
nr. 2200/87 af 8. juli 1987 om almindelige bestemmelser
for tilvejebringelse i Fællesskabet af produkter, der skal
leveres som led i Fællesskabets fødevarehjælp ⁽⁴⁾, ændret
ved forordning (EØF) nr. 790/91 ⁽⁵⁾;

det er blandt andet nødvendigt at præcisere frister og
leveringsbetingelser samt den fremgangsmåde, der skal

følges ved bestemmelsen af de heraf følgende omkost-
ninger;

det har vist sig, at der af forsyningsmæssige grunde ikke
gives tilslag for visse aktioner efter den første og anden
frist for indgivelse af bud; for at undgå en ny offentliggø-
relse af licitationsbekendtgørelsen bør der fastsættes en
tredje frist for indgivelse af bud —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Med henblik på levering som fødevarehjælp til den i
bilaget anførte modtager skal der i Fællesskabet tilveje-
bringes korn efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr.
2200/87 og på de i bilaget anførte betingelser. Tildeling af
leveringerne sker ved licitation.

Tilslagsmodtageren anses for at være bekendt med de
generelle og særlige betingelser og for at have accepteret
dem. Enhver anden betingelse eller ethvert forbehold i
hans bud anses for ikke at være skrevet.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentlig-
gørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. januar 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 370 af 30. 12. 1986, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 174 af 7. 7. 1990, s. 6.

⁽³⁾ EFT nr. L 136 af 26. 5. 1987, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 204 af 25. 7. 1987, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 81 af 28. 3. 1991, s. 108.

BILAG

PARTI A og B

1. **Aktion nr. (¹):** 1014/91 og 1015/91.
2. **Program :** 1991.
3. **Modtager (²):** Egypten.
4. **Modtagerens repræsentant (²):** Ambassade de la république arabe d'Égypte, Section Commerciale, avenue Louise 522, B-1050 Bruxelles (tlf. (02) 647 32 27; telex 64809 COMRAU B); telefax (02) 646 45 09).
5. **Bestemmelsessted eller -land :** Egypten.
6. **Produkt, der skal tilvejebringes :** blød hvede.
7. **Nærmere beskrivelse af varen og dennes kvalitet (³):** se listen offentliggjort i EFT nr. C 114 af 29. 4. 1991, s. 1 (III A 1 a)).
8. **Samlet mængde :** 50 000 tons netto.
9. **Antal partier :** 2 (parti A (1014/91): 25 000 tons, parti B (1015/91): 25 000 tons).
10. **Emballering og mærkning :** som styrtgods.
11. **Den måde, produktet tilvejebringes på :** Fællesskabets marked.
12. **Leveringsstadium (⁴):** frit afskibningshavn, fob-stuvet.
13. **Afskibningshavn :** —
14. **Lossehavn angivet af modtageren :** —
15. **Lossehavn :** —
16. **Adresse på lageret og eventuelt lossehavn :** —
17. **Periode, i hvilken varen stilles til rådighed (fob-stuvet) i afskibningshavnen :**
 - parti A: 10. til 19. 2. 1992
 - parti B: 20. til 29. 2. 1992.
18. **Sidste frist for leveringen :** —
19. **Procedure til bestemmelse af leveringsomkostningerne :** licitation.
20. **Sidste frist for indgivelse af bud :** 28. 1. 1992, kl. 12.00.
21. **A. I tilfælde af fornyet licitation :**
 - a) sidste frist for indgivelse af bud: 11. 2. 1992, kl. 12.00
 - b) periode, i hvilken varen stilles til rådighed (fob-stuvet) i afskibningshavnen :
 - parti A: 24. 2. til 4. 3. 1992
 - parti B: 5. til 14. 3. 1992
 - c) sidste frist for leveringen : —
- B. I tilfælde af tredje licitation :**
 - a) sidste frist for indgivelse af bud: 25. 2. 1992, kl. 12.00
 - b) periode, i hvilken varen stilles til rådighed (fob-stuvet) i afskibningshavnen :
 - parti A: 9. til 18. 3. 1992
 - parti B: 19. til 28. 3. 1992
 - c) sidste frist for leveringen : —
22. **Licitationsikkerhedens størrelse :** 5 ECU/ton.
23. **Leveringsikkerhedens størrelse :** 10 % af det i ecu udtrykte bud.
24. **Adresse for indsendelse af bud (⁵):** Bureau de l'aide alimentaire, à l'attention de Monsieur N. Arend, Bâtiment Loi 120, bureau 7/46, Rue de la Loi 200, B-1049 Bruxelles (telex 22037 AGREC B eller 25670 AGREC B).
25. **Restitution, der finder anvendelse efter ansøgning fra tilslagsmodtageren (⁶):** restitutionen anvendelig fra den 31. 1. 1992, fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3758/91 (EFT nr. L 352 af 21. 12. 1991, s. 81).

Noter :

- (¹) Aktionens nummer skal anføres i al korrespondance.
- (²) Kommissionens delegerede, der skal kontaktes af tilslagsmodtageren : se listen offentliggjort i EFT nr. C 114 af 29. 4. 1991, s. 33.
- (³) Tilslagsmodtageren overdrager modtageren for hvert aktionsnummer/forsendelsesnummer en attest fra en officiel instans, hvori det for det leverede produkts vedkommende attesteres, at de gældende normer vedrørende nuklear stråling i den pågældende medlemsstat ikke er blevet overtrådt.
- Radioaktivitetsattester skal indeholde oplysninger om indholdet af cæsium 134 og 137.
- Radioaktivitetscertifikatet skal være påtegnet af en egyptisk ambassade eller et egyptisk konsulat.
- (⁴) For ikke at overbelaste telexen anmodes de bydende om inden den dato og det klokkeslæt, der er fastsat i punkt 20 i dette bilag, fortrinsvis at fremlægge bevis for stillelsen af den i artikel 7, stk. 4, litra a), i forordning (EØF) nr. 2200/87 omhandlede licitationssikkerhed :
- enten ved aflevering på det kontor, der er angivet i punkt 24 i dette bilag
 - eller pr. telefax til et af følgende numre i Bruxelles : 235 01 32, 236 10 97, 235 01 30, 236 20 05 eller 236 33 04.
- (⁵) Kommissionens forordning (EØF) nr. 2330/87 (EFT nr. L 210 af 1. 8. 1987, s. 56) er gældende for eksportrestitutionen og i givet fald for de monetære udligningsbeløb og tiltrædelsesudligningsbeløbene, den repræsentative kurs og den monetære koefficient. Den i artikel 2 i ovennævnte forordning anførte dato er den, der omhandles i punkt 25 i dette bilag.
- (⁶) Uanset artikel 7, stk. 3, litra f), og artikel 13, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2200/87 skal budsummen omfatte omkostningerne i forbindelse med lastning og stuvning. Tilslagsmodtageren er ansvarlig for lastning og stuvning.
- (⁷) Tilslagsmodtageren retter så hurtigt som muligt henvendelse til modtageren for at aftale, hvilke forsendelsesdokumenter der er nødvendige, samt deres distribution.
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 58/92

af 9. januar 1992

om åbning af licitationer over støtte til privat oplagring af hele og halve slagtekroppe af lam

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3013/89
af 25. september 1989 om den fælles markedsordning for
fåre- og gedekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 1741/91⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3446/90 af 27.
november 1990 om gennemførelsesbestemmelser vedrø-
rende støtte til privat oplagring af fåre- og gedekød⁽³⁾,
ændret ved forordning (EØF) nr. 1258/91⁽⁴⁾, fastsættes der
bl.a. nærmere regler for licitation;

i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3447/90 af 28.
november 1990 om de særlige betingelser for ydelse af
støtte til privat oplagring af fåre- og gedekød⁽⁵⁾, senest
ændret ved forordning (EØF) nr. 1258/91, er der fastsat,
hvilke minimumsmængder et bud kan vedrøre;

anvendelsen af artikel 7, stk. 3, i forordning (EØF) nr.
3013/89 medfører, at der åbnes en licitation over støtte til
privat oplagring;

ifølge ovennævnte artikel anvendes disse foranstaltninger
på basis af situationen i hvert noteringsområde; det er

derfor hensigtsmæssigt at åbne licitationerne særskilt for
hvert område, hvor betingelserne er opfyldt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der indledes særskilte licitationer i Storbritannien,
Danmark, Nederlandene, Irland, Nordirland og Tyskland
med henblik på støtte til privat oplagring af hele og halve
slagtekroppe af lam.

Der kan efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr.
3447/90 indgives bud til interventionsorganerne i de
berørte medlemsstater.

Artikel 2

Buddene skal indgives senest den 17. januar 1992 kl.
14.00, til det relevante interventionsorgan.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. januar 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 289 af 7. 10. 1989, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 163 af 26. 6. 1991, s. 41.

⁽³⁾ EFT nr. L 333 af 30. 11. 1990, s. 39.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 120 af 15. 5. 1991, s. 15.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 333 af 30. 11. 1990, s. 46.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 59/92

af 10. januar 1992

om en midlertidig bestemmelse vedrørende gennemførelsesbestemmelserne til støtteordningen for producenter af sojabønner, raps-, rybs- og solsikkefrø

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1720/91⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 5,

under henvisning til Rådets forordning nr. 142/67/EØF af 21. juni 1967 om restitutioner ved udførsel af raps-, rybs- og solsikkefrø⁽³⁾, senest ændret ved akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, særlig artikel 6,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1491/85 af 23. maj 1985 om fastsættelse af særlige foranstaltninger for sojabønner⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1724/91⁽⁵⁾, særlig artikel 2, stk. 8,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3766/91 af 12. december 1991 om indførelse af en støtteordning for producenter af sojabønner, raps-, rybs- og solsikkefrø⁽⁶⁾, særlig artikel 11, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved artikel 11, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2681/83 af 21. september 1983 om gennemførelsesbestemmelser til støtteordningen for olieholdige frø⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1905/91⁽⁸⁾, fastsættes gyldighedsperioden for A.P.-delen af den attest, der er omhandlet i artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 1594/83⁽⁹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1321/90⁽¹⁰⁾, til fire eller fem måneder afhængig af tilfældet regnet fra måneden efter ansøgningsmåneden; ved artikel 18 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2537/89 af 8. august 1989 om gennemførelsesbestemmelser til de særlige foranstaltninger for sojabønner⁽¹¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2427/90⁽¹²⁾, fastsættes gyldighedsperioden for A.P.-delen af den attest, der

er omhandlet i artikel 4a i Rådets forordning (EØF) nr. 2194/85⁽¹³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1725/91⁽¹⁴⁾, til fem måneder regnet fra måneden efter ansøgningsmåneden;

ved artikel 13 i Kommissionen forordning (EØF) nr. 2041/75 af 21. juli 1975 om de særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for fedtstoffer⁽¹⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 557/91⁽¹⁶⁾, fastsættes gyldighedsperioden for den attest for forudfastsættelse af eksportrestitutionen, der er omhandlet i artikel 4a i forordning nr. 142/67/EØF, til fem måneder regnet fra måneden efter udstedelsesmåneden, med mulighed for at afkorte denne periode ved hver fastsættelse af restitutionen;

den støtteordning, der er indført ved forordning (EØF) nr. 3766/91, træder i stedet for de bestemmelser om støtte til raps-, rybs- og solsikkefrø og sojabønner, der er anført i forordning nr. 136/66/EØF og (EØF) nr. 1491/85; for at undgå enhver risiko for, at de to støtteordninger indvirker på hinanden, er det nødvendigt at suspendere forudfastsættelsen af støtte for disse frø fra juli 1992, at indstille identifikationen fra 1. juli 1992 og at anvende en tilsvarende fremgangsmåde for eksportrestitutioner for raps-, rybs- og solsikkefrø;

dei denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forudfastsættelse

For raps-, rybs- og solsikkefrø samt for sojabønner begrænses gyldighedsperioden for A.P.-delen af den attest, der er omhandlet i henholdsvis artikel 4 i forordning (EØF) nr. 1594/83 og artikel 4a i forordning (EØF) nr. 2194/85, til den 30. juni 1992 uanset bestemmelserne i henholdsvis artikel 11, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2681/83 og artikel 13 i forordning (EØF) nr. 2537/89.

⁽¹³⁾ EFT nr. L 204 af 2. 8. 1985, s. 1.

⁽¹⁴⁾ EFT nr. L 162 af 26. 6. 1991, s. 37.

⁽¹⁵⁾ EFT nr. L 213 af 11. 8. 1975, s. 1.

⁽¹⁶⁾ EFT nr. L 62 af 3. 3. 1991, s. 23.

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 162 af 26. 6. 1991, s. 27.

⁽³⁾ EFT nr. 125 af 26. 6. 1967, s. 2461/67.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 151 af 10. 6. 1985, s. 15.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 162 af 26. 6. 1991, s. 35.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 356 af 24. 12. 1991, s. 17.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 266 af 28. 9. 1983, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 169 af 29. 6. 1991, s. 43.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 163 af 22. 6. 1983, s. 44.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 132 af 23. 5. 1990, s. 15.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 245 af 22. 8. 1989, s. 8.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 228 af 22. 8. 1990, s. 15.

*Artikel 2***Identifikation**

Fra den 1. juli 1992 kan der ikke ske identifikation af raps-, rybs- og solsikkefrø samt sojabønner.

*Artikel 3***Eksportrestitutioner**

For raps-, rybs- og solsikkefrø begrænses gyldighedsperioden af den attest for forudfastsættelse af eksportrestitu-

tionen, der er omhandlet i artikel 4a i forordning nr. 142/67/EØF, til den 30. juni 1992 uanset bestemmelserne i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 2041/75, og fra den 1. juli 1992 kan der ikke udføres med restitution.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. januar 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 60/92

af 9. januar 1992

om ændring af forordning (EØF) nr. 3378/91 om nærmere bestemmelser for salg af smør fra interventionslagre med henblik på udførsel og om ændring af forordning (EØF) nr. 569/88

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1630/91⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 7, og artikel 28, og

ud fra følgende betragtninger:

I Kommissionens forordning (EØF) nr. 3378/91⁽³⁾ er det fastsat, at der stilles visse mængder smør fra interventionslagre til rådighed for de erhvervsdrivende, og at der afholdes licitationer for navnlig at fastsætte minimumspriserne for smørret, der er bestemt til udførsel i uforandret stand eller efter forarbejdning; det i artikel 5 i forordningen omhandlede bud skal i alt angå mindst 500 tons, der kan hidrøre fra én eller flere medlemsstater; den eventuelt accepterede mængde svarer derfor ikke nødvendigvis til dette minimum; det bør fastsættes, at budet skal begrænses til et produkt fra en enkelt medlemsstat;

den i artikel 7, stk. 2, nævnte sikkerhed bør stilles i den medlemsstat, hvor forarbejdningen til koncentreret smør finder sted;

i artikel 10, stk. 4, er det fastsat, hvilket indhold af mælkefedt 100 kg koncentreret smør mindst skal udvise, og hvilken mængde smør der skal anvendes; størrelsen af den smørmængde, der skal anvendes, bør tilpasses for de tilfælde, hvor indholdet af mælkefedt i 100 kg koncentreret smør er på over 99,8 %;

den myndighed, der skal kontrollere den i artikel 9 nævnte ompakning, bør udpeges;

bestemmelsen om, hvilke rubrikker der skal udfyldes i de dokumenter, der er nævnt i del II i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 569/88⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 44/92⁽⁵⁾, bør ændres;

Forvaltningskomiteen for Mælk og Mejeriprodukter har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 3378/91 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 5 ændres således:

— i stk. 2:

— affattes litra b) således:

»b) den ønskede mængde med nærmere oplysning om, om smørret skal udføres i uforandret stand eller efter forarbejdning til koncentreret smør«

— affattes litra c) således:

»c) det eller de planlagte bestemmelseslande for smørret«

— udgår litra f)

— i stk. 3 affattes litra a) således:

»a) det angår mindst 500 tons«.

2) I artikel 8, stk. 2, andet afsnit, ændres »kan den i artikel 7, stk. 2, omhandlede sikkerhed dog stilles« til »skal den i artikel 7, stk. 2, omhandlede sikkerhed dog stilles«.

3) I artikel 10, stk. 4, indsættes som nyt afsnit:

»Hvis indholdet af mælkefedt er på over 99,8 %, forhøjes den mængde smør, der skal anvendes for mindst 100 kg koncentreret smør, dog til 122,5 kg.«

4) Artikel 11, stk. 1, affattes således:

»Den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område den i artikel 9 og 10 omhandlede forarbejdning og ompakning finder sted, sørger for den hermed forbundne kontrol.«

Artikel 2

I del II i bilaget til forordning (EØF) nr. 569/88 affattes punkt 40 således:

»40. Kommissionens forordning (EØF) nr. 3378/91 af 20. november 1991 om nærmere bestemmelser for salg af smør fra interventionslagre med henblik på udførsel⁽⁶⁾:

a) ved forsendelse af smør bestemt til forarbejdning:

rubrik 44 i enhedsdokumentet eller den mest hensigtsmæssige rubrik i det anvendte dokument:

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 150 af 15. 6. 1991, s. 19.

⁽³⁾ EFT nr. L 319 af 21. 11. 1991, s. 40.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 55 af 1. 3. 1988, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 5 af 10. 1. 1992, s. 9.

1. Destinada a la transformación y exportación posterior [Reglamento (CEE) n° 3378/91];
Til forarbejdning og senere eksport [forordning (EØF) nr. 3378/91];
Zur Verarbeitung und späteren Ausfuhr bestimmt [Verordnung (EWG) Nr. 3378/91];
Προοριζόμενο για μεταποίηση και για μετέπειτα εξαγωγή [κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3378/91];
Intended for processing and, subsequently, export [Regulation (EEC) No 3378/91];
Destiné à la transformation et à l'exportation [règlement (CEE) n° 3378/91];
Destinato alla trasformazione e alla successiva esportazione [regolamento (CEE) n. 3378/91];
Bestemd om te worden verwerkt en vervolgens te worden uitgevoerd [Verordening (EEG) nr. 3378/91];
Destinada à transformação e à exportação posterior [Regulamento (CEE) n° 3378/91];
 2. den sidste dato for indgivelse af bud ved den særlige licitation.
- b) ved udførsel af det færdige produkt:
- rubrik 44 i enhedsdokumentet eller den mest hensigtsmæssige rubrik i det anvendte dokument:
1. Mantequilla concentrada destinada a la exportación [Reglamento (CEE) n° 3378/91];
Koncentreret smør bestemt til eksport [forordning (EØF) nr. 3378/91];
Zur Ausfuhr bestimmtes Butterfett [Verordnung (EWG) Nr. 3378/91];
Συμπυκνωμένο βούτυρο προοριζόμενο για εξαγωγή [κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3378/91];
Concentrated butter for export [Regulation (EEC) No 3378/91];
Beurre concentré destiné à l'exportation [règlement (CEE) n° 3378/91];
Burro concentrato destinato all'esportazione [regolamento (CEE) n. 3378/91];
Boterconcentraat bestemd voor uitvoer [Verordening (EEG) nr. 3378/91];
Manteiga concentrada destinada à exportação [Regulamento (CEE) n° 3378/91];
 2. den sidste dato for indgivelse af bud ved den særlige licitation
 3. vægten af det smør, der er anvendt til fremstilling af den anførte mængde af det færdige produkt.
- Artikel 3*
- Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. januar 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 61/92

af 10. januar 1992

om ændring af forordning (EØF) nr. 464/91 og bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 for så vidt angår eksportrestitutionerne for sukker i form af produkter, der er anført i nævnte bilag

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81
af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for
sukker⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning
(EØF) nr. 464/91⁽²⁾, særlig artikel 19, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 464/91 blev knækbrød med
tilsat sukker, der blev udeladt ved overførslen af den tidli-
gere Bruxelles-nomenklatur til den nye Kombinerede
Nomenklatur, indsat i bilag I til forordning (EØF)
nr. 1785/81 med virkning fra den 1. juli 1991; ved Rådets
forordning (EØF) nr. 3381/90⁽³⁾, hvorved Rådets forord-

ning (EØF) nr. 3035/80⁽⁴⁾ senest blev ændret, blev det
fastsat at medtage dette produkt i forordningens anvendel-
sesområde, og at den skulle gælde for restitutionsansøg-
ninger, som endnu ikke var færdigbehandlet på dette tids-
punkt; for at tage hensyn til disse tilfælde bør bestem-
melserne også anvendes med tilbagevirkende kraft med
hensyn til anvendelsesområdet for forordning (EØF)
nr. 1785/81, der fastlægger retten til eksportrestitution;

visse morgenmåltidsprodukter af typen »Müsli« med
indhold af sukker, der for tiden henhører under KN-kode
2106, skal fra 1. januar 1992 tariferes under KN-kode
2008 82 eller 2008 99; for at sikre kontinuerlig ydelse af
eksportrestitutioner for sukkerhandelen bør produkterne
indsættes i bilag I til forordning (EØF) nr. 1785/81 med
virkning fra den 1. januar 1992;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 4 i forordning (EØF) nr. 464/91 indsættes som stk. 3:

»3. Artikel 3 gælder dog efter anmodning fra ansøgeren for ansøgninger, der blev indgivet inden 1. juli 1991, om eksportrestitutioner for sukker, som udføres i form af knækbrød, henhørende under KN-kode 1905 10 00, og med hensyn til hvilke sagsbehandlingerne endnu ikke er afsluttet.«

Artikel 2

I bilag I til forordning (EØF) nr. 1785/81 indsættes følgende produkter:

KN-kode	Varebeskrivelse
»ex 2008 92	Korn af typen »Müsli« til morgenmåltid med ikke ristede kornflager
ex 2008 99 48	Korn af typen »Müsli« til morgenmåltid med ikke ristede kornflager
ex 2008 99 69	Korn af typen »Müsli« til morgenmåltid med ikke ristede kornflager
ex 2008 99 99	Korn af typen »Müsli« til morgenmåltid med ikke ristede kornflager»

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 54 af 28. 2. 1991, s. 22.

⁽³⁾ EFT nr. L 327 af 27. 11. 1990, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 323 af 29. 11. 1980, s. 27.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 2 anvendes fra den 1. januar 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. januar 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 62/92

af 10. januar 1992

om fastsættelse for Storbritannien af den variable præmie for slagtning af får og af de beløb, der skal opkræves for produkter, som udføres fra område 1

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3013/89
af 25. september 1989 om den fælles markedsordning for
fåre- og gedekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 1741/91⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF)
nr. 1633/84 af 8. juni 1984 om gennemførelsesbestem-
melser vedrørende variabel præmie ved slagtning af får og
om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2661/80⁽³⁾, senest
ændret ved forordning (EØF) nr. 1075/89⁽⁴⁾, særlig artikel
3, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Det Forenede Kongerige er den eneste medlemsstat, der
betaler den variable slagtepræmie, nemlig i område 1 som
defineret i artikel 3, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 3013/
89; Kommissionen må derfor fastsætte dens størrelse
samt det beløb, der skal opkræves for produkter, der
udføres fra nævnte område for ugen fra den 16. december
1991;

i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr.
1633/84 skal den variable slagtepræmie fastsættes af
Kommissionen hver uge;

i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr.
1633/84 skal det beløb, der skal opkræves for produkter,
der udføres fra område 1, fastsættes af Kommissionen
hver uge for hvert af disse;

i bilaget i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3618/89
af 1. december 1989 om gennemførelsesbestemmelser til
ordningen med garantitærskler for fåre- og gedekød⁽⁵⁾

fastsættes de ugentlige beløb for det vejledende niveau, i
overensstemmelse med artikel 25 i forordning (EØF) nr.
3013/89;

i medfør af bestemmelserne i artikel 24, stk. 2 og 3, i
forordning (EØF) nr. 3013/89 skal den variable slagte-
præmie for attesterede får i Det Forenede Kongerige være
i overensstemmelse med de beløb, der er fastsat i bila-
gene; i ugen fra den 16. december 1991 fører bestemmel-
serne i artikel 24, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 3013/89
og i artikel 4 i forordning (EØF) nr. 1633/84 på baggrund
af Domstolens afgørelse af 2. februar 1988 i sag 61/86 til
en fastsættelse af de beløb, der skal opkræves for produk-
ter, som udføres fra område 1, som anført i samme bilag;

for så vidt angår den fornødne kontrol med anvendelsen
af bestemmelserne om nævnte beløb, er det hensigtsmæs-
sig at bevare den kontrolordning, der er fastsat i forord-
ning (EØF) nr. 1633/84, idet dette ikke udelukker en
eventuel vedtagelse af mere specifikke bestemmelser —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For får eller fårekød, som i Det Forenede Kongerige i
område 1 som defineret i artikel 22, stk. 2, i forordning
(EØF) nr. 3013/89 er attesteret som berettiget til den vari-
able slagtepræmie i ugen fra den 16. december 1991,
præmien til 75,579 ECU/100 kg anslået slagtet vægt eller
faktisk slagtet vægt (dressed weight) inden for de vægt-
grænser, der er fastsat i artikel 1, stk. 1, litra b), i forord-
ning (EØF) nr. 1633/84.

Artikel 2

For de i artikel 1, litra a) og c), i forordning (EØF) nr.
3013/89 omhandlede produkter, som blev udført fra
område 1 i ugen fra den 16. december 1991, fastsættes de
beløb, der skal opkræves, som anført i bilagene.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 16. december 1991.

⁽¹⁾ EFT nr. L 289 af 7. 10. 1989, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 163 af 26. 6. 1991, s. 41.

⁽³⁾ EFT nr. L 154 af 9. 6. 1984, s. 27.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 114 af 27. 4. 1989, s. 13.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 351 af 2. 12. 1989, s. 18.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. januar 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 10. januar 1992 om fastsættelse for Storbritannien af den variable præmie for slagtning af får og af de beløb, der skal opkræves for produkter, som udføres fra område 1

(ECU/100 kg)

KN-kode	Beløb	
	A. Produkter for hvilke præmien i artikel 24 i forordning (EØF) nr. 3013/89 kan ydes	B. Produkter nævnt i artikel 4, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1633/84 ⁽¹⁾
	Levende vægt	Levende vægt
0104 10 90	35,522	0
0104 20 90		0
	Nettovægt	Nettovægt
0204 10 00	75,579	0
0204 21 00	75,579	0
0204 50 11		0
0204 22 10	52,905	
0204 22 30	83,137	
0204 22 50	98,253	
0204 22 90	98,253	
0204 23 00	137,554	
0204 30 00	56,684	
0204 41 00	56,684	
0204 42 10	39,679	
0204 42 30	62,352	
0204 42 50	73,689	
0204 42 90	73,689	
0204 43 00	103,165	
0204 50 13		0
0204 50 15		0
0204 50 19		0
0204 50 31		0
0204 50 39		0
0204 50 51		0
0204 50 53		0
0204 50 55		0
0204 50 59		0
0204 50 71		0
0204 50 79		0
0210 90 11	98,253	
0210 90 19	137,554	
1602 90 71 :		
— ikke udbenet	98,253	
— udbenet	137,554	

⁽¹⁾ Disse nedsatte beløb anvendes kun, hvis betingelserne i artikel 5, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1633/84 er opfyldt.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 63/92

af 10. januar 1992

om ændring af forordning (EØF) nr. 606/86 om fastsættelse af de nærmere bestemmelser for anvendelsen af den supplerende mekanisme for samhandelen med mejeriprodukter indført til Spanien fra De Ti og Portugal

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

nr. 334/91^(*), erstattes af bilaget til nærværende forordning;

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 83,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 569/86 af 25. februar 1986 om almindelige gennemførelsesbestemmelser for den supplerende mekanisme for samhandelen⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 3296/88⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3792/85 af 20. december 1985 om fastlæggelse af den ordning, der skal anvendes i samhandelen med landbrugsprodukter mellem Spanien og Portugal⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3296/88, særlig artikel 5, stk. 1, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til tiltrædelsesakten skal der fra 1992 fastsættes vejledende lofter for indførslen til Spanien fra De Ti; under hensyntagen til eksportmulighederne for De Ti og med henblik på en fortsat gradvis åbning af det spanske marked bør nævnte lofter forhøjes med 30 %; i den forbindelse bør bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 606/86⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF)

i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3798/91⁽⁶⁾, samles alle friske oste i KN-kode 0406 10 med virkning fra den 1. januar 1992; forordning (EØF) nr. 606/86 bør ændres tilsvarende med virkning fra samme dato;

i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3792/85 kan den supplerende mekanisme for samhandelen, der gælder for indførslen fra Fællesskabet til Spanien, anvendes på indførslen fra Portugal, hvis denne risikerer at stige mærkbart; dette vil faktisk kunne blive tilfældet for Portugals og Spaniens samhandel med mejeriprodukter; reglerne for den supplerende mekanisme for samhandelen mellem De Ti og Spanien bør derfor også gælde for indførslen til Spanien fra Portugal, og lofterne angivet i bilaget er derfor forhøjet; for at undgå pludselige ændringer i den traditionelle handel med mejeriprodukter i Fællesskabet bør der endvidere opretholdes særlige mængder for Portugal;

Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 606/86 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1, stk. 1, ændres »1991« til »1992«.

2) Artikel 2, stk. 2, affattes således:

»2. For så vidt angår ost med undtagelse af ostemasse fordeles det i bilaget omhandlede vejledende loft forud for den kvartalsvise opdeling på følgende kategorier:

⁽¹⁾ EFT nr. L 55 af 1. 3. 1986, s. 106.

⁽²⁾ EFT nr. L 293 af 27. 10. 1988, s. 7.

⁽³⁾ EFT nr. L 367 af 31. 12. 1985, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 58 af 1. 3. 1986, s. 28.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 39 af 13. 2. 1991, s. 15.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 256 af 7. 9. 1987, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 357 af 28. 12. 1991, s. 3.

Kategori	Mængde (tons)	
	De Ti	Portugal
1. Smelteost	1 994	738*
2. Havarti, 60 % fedtstof	2 564	
3. Edam i kugleform, Gouda	13 096	
4. Frisk blød ost fremstillet af komælk	2 421	
5. Cheddar, chester	390	
5a. Frisk ost henhørende under KN-kode 0406 10, ost af enhver art, revet eller i pulverform, henhørende under KN-kode 0406 20, samt oste, der udelukkende er fremstillet af fåre- eller gedemælk, og for hvilke holdbarhedsperioden ikke overstiger 45 dage regnet fra fremstillingsdatoen	1 170	
6. Andre oste, med undtagelse af blåskimmelost, emmental, gruyère, parmigiano reggiano og grana padano	5 235	

3) Bilaget affattes således :

»BILAG

Vejledende lofter

KN-kode	Varebeskrivelse	Mængde (tons)	
		De Ti	Portugal
ex 0401	Mælk og fløde, ikke koncentreret og ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, bortset fra emballager med et nettoindhold på ikke over 2 liter	449 280	2 600
ex 0403	Kærnemælk, koaguleret mælk og fløde, yoghurt, kefir og anden fermenteret eller syrnet mælk og fløde, ikke koncentreret og ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, ikke aromatiseret eller tilsat frugt eller kakao, bortset fra emballager med et nettoindhold på ikke over 2 liter		
ex 0404	Valle, ikke koncentreret og ikke tilsat sukker eller andre sødemidler; varer bestående af naturlige mælkebestanddele, bortset fra emballager med et nettoindhold på ikke over 2 liter		
ex 0401	Mælk og fløde, ikke koncentreret og ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, i emballager med et nettoindhold på ikke over 2 liter	112 320	1 300
ex 0403	Kærnemælk, koaguleret mælk og fløde, yoghurt, kefir og anden fermenteret eller syrnet mælk og fløde, ikke koncentreret og ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, ikke aromatiseret eller tilsat frugt eller kakao, i emballager med et nettoindhold på ikke over 2 liter		
ex 0404	Valle, ikke koncentreret og ikke tilsat sukker eller andre sødemidler; varer bestående af naturlige mælkebestanddele, i emballager med et nettoindhold på ikke over 2 liter		
0405	Smør og andre mælkefedtstoffer	3 744	65
ex 0406	Ost, med undtagelse af ostemasse, emmental, gruyère, blåskimmelost, parmigiano reggiano og grana padano	26 870	868*

Article 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. januar 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 64/92

af 10. januar 1992

om beskyttelsesforanstaltninger for så vidt angår ansøgninger om sus-licenser indgivet i perioden til 4. januar 1992 i sektoren for mælk og mejeriprodukter for Spanien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 85, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 606/86 af 28. februar 1986 om fastsættelse af de nærmere bestemmelser for anvendelsen af den supplerende mekanisme for samhandelen med mejeriprodukter indført til Spanien fra De Ti og fra Portugal⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 63/92⁽²⁾, fastsættes der vejledende lofter for 1992 for mælk og mejeriprodukter, ligesom det fastsættes, at disse lofter opdeles;

de SMS-licensansøgninger, der i perioden 1. til 4. januar 1992 er indgivet, for mælk i emballager med et nettoindhold på højst 2 liter, for så vidt angår de mængder, der er ansøgt om i Portugal, og for oste af kategori 5 og 6, for så vidt angår de mængder, der er ansøgt om i De Ti, overstiger det vejledende loft, der er fastsat for første kvartal;

efter tiltrædelsesaktens artikel 85, stk. 1, kan Kommissionen efter en hasteprocedure træffe de fornødne beskyttelsesforanstaltninger, når det vejledende loft nås eller overskrides; som en forebyggende foranstaltning bør der for de pågældende produkter under hensyntagen til

omfanget af de indgivne ansøgninger udstedes licenser for en vis procentdel af de mængder, der er ansøgt om, ligesom enhver nyudstedelse af licenser for de pågældende produkter bør suspenderes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De i forordning (EØF) nr. 606/86 omhandlede SMS-licensansøgninger, der er indgivet i perioden 1. til 4. januar 1992 og meddelt Kommissionen for:

- mælk i emballager med et nettoindhold på højst 2 liter henhørende under KN-kode ex 0401, ex 0403 og ex 0404 imødekommes for 60 % af mængderne, for så vidt angår de mængder, der er ansøgt om i Portugal
- oste af kategori 5 og 6 imødekommes for henholdsvis 72,40 % og 11,60 % af mængderne, for så vidt angår de mængder, der er ansøgt om i De Ti.

2. Udstedelsen af SMS-licenser suspenderes midlertidigt for ovennævnte produkter ud over den i stk. 1 omhandlede procentdel.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. januar 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. januar 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 58 af 1. 3. 1986, s. 28.

⁽²⁾ Se side 24 i denne Tidende.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 65/92

af 10. januar 1992

om anvendelse af Den Fælles Toldtarif på indførsel af friske citroner med oprindelse i Cypern

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1252/73
af 14. maj 1973 om indførsel af citrusfrugter med oprin-
delse i Cypern⁽¹⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 5, stk. 2 og 3, i bilag I til Aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikken Cypern omhandles en toldnedsættelse for indførsel i Fællesskabet af friske citroner med oprindelse i Cypern; i den periode, hvor referencepriserne anvendes, er denne nedsættelse betinget af, at der på Fællesskabets interne marked overholdes en bestemt pris; om iværksættelsen af denne ordning er der fastsat nærmere bestemmelser i forordning (EØF) nr. 1252/73; disse gennemførelsesbestemmelser henviser for så vidt angår visse forhold til bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt og grønsager⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1623/91⁽³⁾;

i forordning (EØF) nr. 1252/73 er det bestemt, at satsen i Den Fælles Toldtarif skal anvendes ved indførsel af friske citroner, når de noteringer for en sådan vare, efter bestemmelserne i artikel 24, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1035/72, som på Fællesskabets repræsentative markeder er blevet konstateret i importørgrossistledet eller omregnet til dette led, efter anvendelse af tilpasningskoefficienterne og efter fradrag af transportomkostninger og af andre importafgifter end tolden, på de repræsentative markeder, der har de laveste noteringer, i tre på hinanden følgende markedsdage er forblevet lavere end den gældende referencepris forhøjet med Den Fælles Toldtarifs incidens på denne pris og med et fiskeret beløb af 1,20 regningsenheder (1,44 ECU) pr. 100 kilogram;

tilpasningskoefficienterne og de andre importafgifter end told er dem, der er fastsat med henblik på beregningen af de indgangspriser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 1035/72; fremgangsmåden ved beregningen af andre importafgifter end told er for visse tilfælde vedkommende fastsat i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1252/73;

for at tillade en normal funktion af foranstående ordning må det ved beregningen tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽⁵⁾, fastsatte korrektionsfaktor,

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

anvendelsen af foranstående regler på de kurser, der er konstateret for citroner indført i Fællesskabet og har oprindelse i Cypern, fører til at fastslå, at de betingelser, der er nævnt i artikel 4 i forordning (EØF) nr. 1252/73, er opfyldt; som følge heraf bør Den Fælles Toldtarif anvendes på de omhandlede varer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fra den 14. januar 1992 anvendes toldsatsen i Den Fælles Toldtarif på citroner med oprindelse i Cypern (KN-kode ex 0805 30 10) indført i Fællesskabet.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. januar 1992.

⁽¹⁾ EFT nr. L 133 af 21. 5. 1973, s. 113.

⁽²⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 150 af 15. 6. 1991, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. januar 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 66/92

af 10. januar 1992

om opkrævning af en udligningsafgift ved indførsel af friske klementiner med oprindelse i Marokko

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72
af 18. maj 1972 om en fælles markedsordning for frugt og
grønsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
1623/91⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 2, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 25a, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1035/72
bestemmer, at såfremt indgangspriserne for en vare, der
indføres fra et tredjeland, i en periode på fem til syv på
hinanden følgende markedsdage ligger skiftevis over og
under referenceprisen, opkræves undtagen i særlige
tilfælde en udligningsafgift ved indførsel af denne vare fra
det pågældende afsendelsesland; denne afgift opkræves,
når tre indgangspriser har ligget under referenceprisen og
på betingelse af, at en af disse indgangspriser ligger på et
niveau, der er mindst 0,6 ECU lavere end
referenceprisen; denne afgift skal være lig med forskellen
mellem referenceprisen og den sidste disponible
indgangspris, der er mindst 0,6 ECU lavere end reference-
prisen;

Kommissionens forordning (EØF) nr. 2905/91 af 2.
oktober 1991 om fastsættelse af referencepriser for
klementiner for produktionsåret 1991/1992⁽³⁾ fastsatte for
disse varer i kvalitetsklasse I referenceprisen til 59,57
ECU pr. 100 kg netto for perioden 1. december 1991 til
29. februar 1992;

indgangsprisen for en vare fra et bestemt afsendelsesland
er lig med den laveste repræsentative notering, eller
gennemsnittet af de laveste repræsentative noteringer, der
er konstateret for mindst 30 % af de mængder, der
kommer fra det pågældende afsendelsesland, og som
afsættes på samtlige repræsentative markeder, for hvilke
der er noteringer til rådighed, idet denne eller disse note-
ringer nedsættes med den told og de afgifter, der er nævnt
i artikel 24, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1035/72;
begrebet repræsentativ notering er fastsat i artikel 24, stk.
2, i forordning (EØF) nr. 1035/72;

ifølge bestemmelserne i artikel 3, stk. 1, i Kommissionens
forordning (EØF) nr. 2118/74⁽⁴⁾, senest ændret ved

forordning (EØF) nr. 3811/85⁽⁵⁾, skal de noteringer, der
tages i betragtning, være konstateret på de repræsentative
markeder eller under visse omstændigheder på andre
markeder;

for friske klementiner med oprindelse i Marokko har den
således beregnede indgangspris i seks på hinanden
følgende markedsdage skiftevis ligget over og under refe-
renceprisen; tre af disse indgangspriser ligger på et
niveau, der er mindst 0,6 ECU lavere end
referenceprisen; der skal herefter opkræves en udlig-
ningsafgift for disse varer;

for at tillade en normal funktion af foranstående ordning
må der ved beregningen af indgangsprisen tages i betragt-
ning:

- for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes
inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes
en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers
centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1,
sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85⁽⁶⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽⁷⁾,
fastsatte korrektionsfaktor
- for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag
af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i
De Europæiske Fællesskabers Tidende, C-udgaven, i
en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i
foregående led omhandlede faktor —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ved indførsel af friske klementiner med oprindelse i
Marokko (KN-kode ex 0805 20 10) opkræves der en
udligningsafgift, hvis beløb fastsættes til 0,68 ECU pr. 100
kg netto.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. januar 1992.

Med forbehold af artikel 26, stk. 2, andet afsnit, i forord-
ning (EØF) nr. 1035/72 anvendes den til og med den 19.
januar 1992.

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 150 af 15. 6. 1991, s. 8.

⁽³⁾ EFT nr. L 276 af 3. 10. 1991, s. 20.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 220 af 10. 8. 1974, s. 20.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 368 af 31. 12. 1985, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. januar 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 67/92

af 10. januar 1992

om fastsættelse af støttebeløbet for bomuld

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Grækenlands
tiltrædelse, særlig stk. 3 og 10 i protokol nr. 4 om
bomuld, ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse, særlig den dertil knyttede protokol nr. 14,
og Kommissionens forordning (EØF) nr. 4006/87 ⁽¹⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2169/81
af 27. juli 1981 om fastsættelse af almindelige regler for
støtteordningen vedrørende bomuld ⁽²⁾, senest ændret ved
forordning (EØF) nr. 791/89 ⁽³⁾, særlig artikel 5, stk. 1, og
ud fra følgende betragtninger:

Det i artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2169/81
omhandlede tillægsstøttebeløb er fastsat i Kommissionens
forordning (EØF) nr. 2880/91 ⁽⁴⁾, senest ændret ved
forordning (EØF) nr. 3826/91 ⁽⁵⁾;

anvendelsen af de regler og nærmere bestemmelser, som
indeholdes i forordning (EØF) nr. 2880/91 på de oplys-
ninger, som Kommissionen for øjeblikket sidder inde
med, medfører ændring af det nugældende støttebeløb i
overensstemmelse med angivelserne i artikel 1 til denne
forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det i artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2169/81 omhand-
lede støttebeløb for ikke-egeneret bomuld fastsættes til
73,662 ECU pr. 100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. januar 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. januar 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1987, s. 49.

⁽²⁾ EFT nr. L 211 af 31. 7. 1981, s. 2.

⁽³⁾ EFT nr. L 85 af 30. 3. 1989, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 274 af 1. 10. 1991, s. 48.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 357 af 28. 12. 1991, s. 95.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 17. december 1991

om indgåelse af aftalen i form af brevveksling om midlertidig anvendelse af protokollen om fastsættelse for perioden 20. juli 1991 til 19. juli 1994 af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Islamiske Forbundsrepublik Comorerne om fiskeri ud for Comorerne

(92/9/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Islamiske Forbundsrepublik Comorerne om fiskeri ud for Comorerne⁽¹⁾, undertegnet den 20. juli 1988 i Bruxelles, i det følgende benævnt »aftale«,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og
ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabet og Den Islamiske Forbundsrepublik Comorerne har ført forhandlinger for at fastlægge de ændringer eller suppleringer, der skal indføres i aftalen ved udløbet af anvendelsesperioden for første protokol til aftalen;

som resultat af disse forhandlinger paraferedes en ny protokol den 16. juli 1991;

ifølge nævnte protokol har Fællesskabets fiskere i perioden 20. juli 1991 til 19. juli 1994 ret til fiskeri i de farvande, som hører under Den Islamiske Forbundsrepublik Comorerne højhedsområde eller jurisdiktion;

for at undgå en afbrydelse i EF-fartøjernes fiskeri er det nødvendigt, at nævnte protokol godkendes snarest muligt; de to kontraherende parter har derfor paraferet en aftale i form af brevveksling om midlertidig anvendelse af

den paraferede protokol fra dagen efter den dato, hvor den gældende protokol udløber; aftalen i form af brevveksling bør indgås med forbehold af en endelig afgørelse i henhold til Traktatens artikel 43 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen i form af brevveksling om midlertidig anvendelse af protokollen om fastsættelse for perioden 20. juli 1991 til 19. juli 1994 af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Islamiske Forbundsrepublik Comorerne om fiskeri ud for Comorerne, godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege de personer, der er beføjet til at undertegne aftalen i form af brevveksling med bindende virkning for Fællesskabet⁽²⁾.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 1991.

På Rådets vegne

P. BUKMAN

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 137 af 2. 6. 1988, s. 19.

⁽²⁾ Datoen for aftalens ikrafttræden offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af Rådets Generalsekretariat.

AFTALE

I form af brevveksling vedrørende midlertidig anvendelse af protokollen om fastsættelse for perioden 20. juli 1991 til 19. juli 1994 af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Islamiske Forbundsrepublik Comorerne om fiskeri ud for Comorerne

A. Brev fra Comorerne's regering

Hr. ...,

Under henvisning til protokollen om fastsættelse for perioden 20. juli 1991 til 19. juli 1994 af fiskerimulighederne og den finansielle modydelse, paraferet den 16. juli 1991, har jeg den ære at meddele Dem, at Comorerne's regering er rede til midlertidigt at anvende denne protokol fra den 20. juli 1991, indtil den træder i kraft i medfør af artikel 6, forudsat at Det Europæiske Økonomiske Fællesskab er rede til at gøre det samme.

Det forudsættes, at indbetalingen af første rate, som er lig med en tredjedel af den finansielle modydelse, der er fastsat i protokollens artikel 2, i så fald skal foretages inden den 30. november 1991.

Jeg ville være Dem taknemmelig, såfremt De over for mig vil bekræfte, at Det Europæiske Økonomiske Fællesskab er indforstået med det ovenfor anførte.

Modtag, hr. ..., forsikringen om min mest udmærkede højagtelse.

*For regeringen for
Den Islamiske Forbundsrepublik Comorerne*

B. Brev fra Fællesskabet

Hr. ...,

Jeg har den ære hermed at bekræfte modtagelsen af Deres skrivelse af dags dato med følgende ordlyd:

•Under henvisning til protokollen om fastsættelse for perioden 20. juli 1991 til 19. juli 1994 af fiskerimulighederne og den finansielle modydelse, paraferet den 16. juli 1991, har jeg den ære at meddele Dem, at Comorerne's regering er rede til midlertidigt at anvende denne protokol fra den 20. juli 1991, indtil den træder i kraft i medfør af artikel 6, forudsat at Det Europæiske Økonomiske Fællesskab er rede til at gøre det samme.

Det forudsættes, at indbetalingen af første rate, som er lig med en tredjedel af den finansielle modydelse, der er fastsat i protokollens artikel 2, i så fald skal foretages inden den 30. november 1991.

Jeg ville være Dem taknemmelig, såfremt De over for mig vil bekræfte, at Det Europæiske Økonomiske Fællesskab er indforstået med det ovenfor anførte.

Jeg har den ære hermed at bekræfte, at Det Europæiske Økonomiske Fællesskab er indforstået med indholdet af den pågældende skrivelse.

Modtag, hr. ..., forsikringen om min mest udmærkede højagtelse.

*På vegne af
Rådet for De Europæiske Fællesskaber*

RÅDETS BESLUTNING

af 19. december 1991

om udsættelse af ikrafttrædelsesdatoen for de nationale gennemførelsesbestemmelser til direktiv 89/104/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker

(92/10/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker⁽¹⁾, særlig artikel 16, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/104/EØF skal medlemsstaterne sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme nævnte direktiv senest den 28. december 1991;

i henhold til direktivets artikel 16, stk. 2, kan Rådet med kvalificeret flertal og efter forslag fra Kommissionen forlænge den i stk. 1 i samme artikel nævnte frist indtil senest den 31. december 1992;

denne undtagelsesbestemmelse blev indføjet i nævnte direktiv med henblik på om nødvendigt at sikre, at datoen for ikrafttrædelsen af de nationale gennemførelsesbestemmelser til direktivet så vidt muligt falder sammen med den dato, fra hvilken der kan indgives en EF-varemærkeansøgning;

Kommissionens forslag til Rådets forordning om EF-varemærker⁽²⁾ er endnu ikke vedtaget; denne forordning bliver formentlig vedtaget i nær fremtid;

det synes derfor hensigtsmæssigt at forlænge fristen i artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/104/EØF indtil den 31. december 1992, således at ovennævnte mål lettere kan nås;

de mål, der er sat for gennemførelsen af det indre marked, vil fortsat blive overholdt trods denne forlængelse —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Datoen i artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/104/EØF ændres til den 31. december 1992.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1991.

På Rådets vegne

P. DANKERT

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 40 af 11. 2. 1989, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. C 351 af 31. 12. 1981, s. 1 og
EFT nr. C 230 af 31. 8. 1984, s. 1.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 31. juli 1991

om støtte ydet af Derbyshire County Council til automobilproducenten Toyota Motor Corporation

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(92/11/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

efter at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger⁽¹⁾ i overensstemmelse med ovennævnte artikel, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Den 18. april 1989 meddelte Toyota Motor Corporation (Toyota) og den britiske regering, at Toyota havde besluttet at opføre en ny fabrik til produktion af personbiler på en 280 acres stor grund i Burnaston i Derbyshire i Det Forenede Kongerige. Man forventede, at produktionen ville gå i gang i slutningen af 1992 med et indledende produktionsmål på 100 000 køretøjer om året, som slutteligt skulle stige til 200 000, på hvilket tidspunkt den direkte beskæftigelse på fabrikken skulle andrage 3 000 personer. De samlede investeringer blev anslået til 400 mio. £ (570 mio. ECU). Investeringerne ville blive foretaget uden finansiel bistand fra regeringsmyndighederne. De lokale myndigheder i Derbyshire havde tilbudt en beskeden bistand i forbindelse med en række aspekter af projektet, f.eks. klargøring af grunden og anlægning af tilkørselsveje. Det blev understreget, at såfremt det viste sig, at denne bistand skulle anmeldes til Kommissionen, ville den britiske regering tage de nødvendige skridt hertil. Den 26. april 1989 skrev de britiske myndigheder til Kommissionen og bekræftede dette anmeldelsestilsagn.

Den 7. februar 1990 skrev de britiske myndigheder til Kommissionen og underrettede den om, at drøftelserne

mellem Toyota og Derbyshire County Council (DCC) om en pakke af lokale foranstaltninger til fordel for Toyota var nær deres afslutning. Disse foranstaltninger bestod af forskellige infrastrukturer uden for Toyotas grund og andre ydelser, som var nødvendige for at opfylde øgede lokale behov som følge af Toyotas investering. Ingen af disse foranstaltninger, hævdede de britiske myndigheder, indeholdt noget, der kunne betragtes som statsstøtte efter EØF-Traktatens artikel 92.

Omkring dette tidspunkt opstod der presseforlydender om, at grunden var vokset fra de oprindelige 280 acres til 580 acres og var blevet solgt til Toyota for mindre end dens fulde markedsværdi.

De fleste af disse presseforlydender byggede hovedsagelig på referatet fra et møde i DCC's Policy Committee den 21. november 1989, som Kommissionen også var kommet i besiddelse af. Dette referat afslørede, at DCC var nået til enighed om en pakke af foranstaltninger vedrørende sammenlægningen og klargøringen af en grund til fabrikken og om salg til Toyota af en 280 acres stor grund, som virksomheden oprindeligt havde anmodet om, og yderligere en tilstødende grund på 300 acres, som Toyota senere havde fremsat ønske om. DCC nåede frem til følgende finansielle analyse af denne pakke:

— Salg af 280 acres à 35 350 £ pr. acre :	9,9 mio. £
— Salg af 300 acres à 28 000 £ pr. acre :	8,4 mio. £
I alt	18,3 mio. £
— Anslåede omkostninger til erhvervelse af grunde :	13,4 mio. £
— Anslåede nettoomkostninger til adgangsfaciliteter og diverse installationer :	4,9 mio. £
I alt	18,3 mio. £

⁽¹⁾ EFT nr. C 326 af 28. 12. 1990, s. 8.

Det blev hævdet, at salgspriserne afspejlede markedsværdien af en så stor grund »med væsentlige planlægningsrestriktioner og andre restriktioner«, og at de dækkede de ledsagende omkostninger til etablering af adgangsveje og diverse installationer. Det blev endvidere hævdet, »at de opfyldte EF's krav om, at der ikke må ydes støtte til sådanne investeringer i bilindustrien«.

Senere fulgte der en del korrespondance, og der blev afholdt et møde mellem Kommissionen og de britiske myndigheder med henblik på at få fastslået de relevante kendsgerninger og tal i forbindelse med projektet og den pakke af foranstaltninger, som DCC havde tilbudt. Kommissionen skrev til de britiske myndigheder den 9. og 26. februar 1990 og redegjorde for de seneste presseforlydender om, at Toyota havde fået grunden i Derbyshire til underpris og anmodede om at få stillet de relevante oplysninger til rådighed forud for et møde, bl.a. rapporten fra den lokale vurderingsmand (Derbyshire District Valuer) ⁽¹⁾ om salget samt DCC's rapporter i denne sag.

De britiske myndigheder skrev til Kommissionen den 26. februar 1990 og vedlagde en orienteringsskrivelse om den pakke af foranstaltninger, som DCC tilbød Toyota. I henhold til denne skrivelse var DCC i færd med at sammensætte en 580 acres stor grund med henblik på videresalg til Toyota til en pris af 18,3 mio. £ (26,1 mio. ECU). Forskellige infrastrukturelle tjenesteydelser ville blive stillet gratis til rådighed for Toyota, næsten udelukkende inden for selve grunden. DCC ønskede så vidt muligt at få balance i transaktionen som helhed ved at dække de direkte udgifter til erhvervelse af grunde og anlægning af infrastruktur gennem indtægter fra salget af den fuldt anlagte grund. Jordens markedsværdi skulle ses i to stadier: en »kernegrund« på 280 acres i offentligt eje og de resterende 300 acres i hovedsagelig privat eje, som blev eksproprieret. »Kernegrunden« var i juni 1989 blevet vurderet af sælgerens vurderingsmand, City Estates and Valuations officer, til 12,6 mio. £ (18 mio. ECU). Denne vurdering var blevet drøftet uformelt med den lokale vurderingsmand, som havde erklæret sig tilfreds med vurderingsgrundlaget.

Den 28. februar skrev de britiske myndigheder atter til Kommissionen og gjorde opmærksom på, at den lokale vurderingsmand kun havde afgivet en mundtlig udtalelse og vedlagde samtidig baggrundsmateriale i form af korrespondance fra DCC vedrørende grundlaget for vurderingen. I denne korrespondance blev der argumenteret for, at det faktisk var mere meningsfyldt at betragte sammensætningen og salget af den 580 acres store grund som en

helhed, snarere end at opsplitte grunden i en »kerne« på 280 acres og en »udvidelse« på 300 acres.

Samme dag fandt der et møde sted mellem Kommissionen og de britiske myndigheder. Sidstnævnte erkendte, at det på grund af budgetoverskridelser nu var usandsynligt, at hele transaktionen kunne balancere, således som det oprindeligt havde været DCC's hensigt. Kommissionen anmodede om yderligere skriftlige oplysninger, herunder en kopi af den oprindelige salgsaftale mellem DCC og Toyota, bevis for, at grundens salgspris svarede til prisen på det frie marked samt en skriftlig bekræftelse fra den lokale vurderingsmand af hans udtalelse. Den 10. maj fremsendte de britiske myndigheder disse oplysninger til Kommissionen.

I henhold til salgsaftalen mellem DCC og Toyota af 21. februar 1990 skulle Toyota købe de første 280 acres af grunden af DCC for 9,9 mio. £ (14,1 mio. ECU), svarende til en gennemsnitspris på 35 357 £ pr. acre, og virksomheden skulle derpå købe så meget, som den ønsker, af de resterende 300 acres af samme grund for 28 000 £ pr. acre. Skulle Toyota beslutte at købe alle de resterende 300 acres, ville dette indbringe 8,4 mio. £ (12 mio. ECU), og salgsprisen på hele den 580 acres store grund ville således andrage 18,3 mio. £ (26,1 mio. ECU).

Den lokale vurderingsmand havde formelt vurderet de første 280 acres af grunden til 12,6 mio. £ (18 mio. ECU), svarende til 45 000 £ pr. acre. Det blev som udgangspunkt for denne vurdering antaget, at der var tale om en ledig selvejergrund med servicefaciliteter umiddelbart op til grunden, og vurderingen var beregnet på grundlag af løbende markedsværdier, nedsat med et vist beløb for at tage hensyn til den tid, der sandsynligvis ville gå, inden infrastrukturen var på plads. Vurderingsmanden erkendte, at betydeligt mindre grunde, som også kunne anvendes som industrigrunde, i samme område kunne indbringe fra 200 000 £ til 250 000 £ pr. acre, men tilrådede, at der blev indrømmet en betydelig nedsættelse pr. acre ved salg af meget store grunde. Naturligvis skulle der også tages hensyn til de særlige forhold ved hver enkelt grund.

Kommissionen accepterede, at salgspriserne nedsættes på meget store grunde i forhold til salgspriserne på små grunde, samtidig med at den noterede sig den høje nedsættelse på ca. 80 % i denne sag. Den bemærkede sig imidlertid, at den 280 acres store grund blev solgt til Toyota for en gennemsnitspris på kun 35 357 £ pr. acre, dvs. for 78,6 % af dens gennemsnitsværdi på 45 000 £ ifølge den lokale vurderingsmand, trods den omstændighed, at DCC og alle andre lokale myndigheder er retligt forpligtet til at opnå den bedst mulige pris ved afhændelse af aktiver. Kommissionen var derfor af den opfattelse, at 45 000 £ pr. acre burde være mindsteprisen for de første 280 acres. Salgsprisen for de første 280 acres burde derfor have været mindst 12,6 mio. £, eller 2,7 mio. £ mere end Toyota måtte betale.

⁽¹⁾ District Valuer er en embedsmand fra skatteministeriet med lovmæssige beføjelser til bl.a. at foretage forskellige vurderinger for lokale myndigheder.

Kommissionen besluttede derfor den 25. juli 1990 at indlede den i EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, fastsatte procedure med hensyn til betingelserne for DCC's salg af den 580 acres store grund i Burnaston til Toyota. Disse betingelser tydede på, at der var tale om statsstøtte på mindst 2,7 mio. £ i forbindelse med salget af de 280 acres af grunden. Kommissionen havde ikke kendskab til, at den lokale vurderingsmand skulle have foretaget en vurdering af de resterende 300 acres. Situationen vedrørende salget af de ekstra 300 acres måtte undersøges nærmere på grundlag af yderligere oplysninger fra de britiske myndigheder, idet denne undersøgelse dog ville afhænge af, om transaktionen betragtes som to særskilte salg eller som salg af én enkelt grund. Hvis Toyota fik mulighed for at købe grunden til mindre end dens fulde markedsværdi, ville den omstændighed, at virksomheden ikke skulle bære de fulde omkostninger ved en sådan erhvervelse på normale forretningsvilkår, være at betragte som indirekte støtte, efter artikel 92, stk. 1.

Ved skrivelse af 17. september 1990 opfordrede Kommissionen den britiske regering til at fremsætte sine bemærkninger inden for en måned og fremlægge alle oplysninger, der er nødvendige for vurderingen af sagen. I overensstemmelse med EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, blev de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter ligeledes opfordret til at fremsætte deres bemærkninger.

II

I forbindelse med den i artikel 93, stk. 2, fastsatte procedure fremsatte den britiske regering sine bemærkninger ved skrivelser af 16. oktober 1990, 1. februar og 17. maj 1991 samt på møder med Kommissionens tjenestegrene den 19. marts, 28. maj og 20. juni 1991. På det sidste møde var der ligeledes repræsentanter for Toyota Motor Company til stede. Bemærkningerne fra virksomhedens repræsentanter blev efterfølgende sendt til Kommissionen af deres juridiske repræsentanter ved skrivelse af 20. juni 1991. I alle disse bemærkninger fastholdt den britiske regering, at DCC's salg af grunden til Toyota ikke indeholdt nogen statsstøtte.

Ingen anden medlemsstat eller interesseret part fremsatte bemærkninger under proceduren.

III

Ved skrivelse af 16. oktober 1990 besvarede den britiske regering Kommissionens skrivelse af 17. september 1990 angående indledningen af proceduren. Det blev fremført, at transaktionerne mellem DCC og Toyota som beskrevet i den tidligere korrespondance afspejlede resultatet af normale forretningsmæssige forhandlinger og ikke indholdt noget element af statsstøtte. Den britiske regering anførte bl.a. følgende punkter:

— Afhændelsen af de 580 acres måtte betragtes som én enkelt handel omfattende hele grunden. Selv om

Toyota havde indledt forhandlingerne med DCC i januar 1989 om salget af »kernegrunden« på 280 acres, havde virksomheden inden en måned bedt DCC om at undersøge muligheden af at samle hele grunden på 580 acres, inden man overhovedet var begyndt at drøfte prisen. Inden sommeren 1989 havde Toyota truffet en fast beslutning om simpelthen at købe hele grunden. Fra februar 1990 regnede DCC derfor ikke med, at kun grunden på 280 acres skulle byggemodnes, men snarere med at Toyota enten ville få brug for hele grunden, og at salgsprisen i så fald skulle fastlægges for de 580 acres, eller at Toyota ville købe »kernegrunden«, og at DCC så skulle bygge modne resten af grunden til industri- eller forretningsformål, i hvilket tilfælde den pris på 9,9 mio. £ (14,1 mio. ECU), der blev betalt for »kernegrunden«, ville være rimelig i betragtning af den store betydning, som Toyotas tilstedeværelse ville have for området. Under alle omstændigheder var tallet på 9,9 mio. £ ikke andet end et »historisk levn« fra forhandlingernes første dage uden nogen reel betydning. I salgsaftalen var handelen blevet udtrykt i særskilte jordstykker, udelukkende fordi der indtil udgangen af januar 1990 kunne gøres indsigelse mod ekspropriationskendelserne i forbindelse med erhvervelsen af de resterende 300 acres.

— Salgsprisen på 18,3 mio. £ (26,1 mio. ECU) afspejlede DCC's ønske om, at handelen i det mindste skulle balancere. DCC havde overtaget jorden ved hjælp af ekspropriationskendelser i marts 1990 og overdraget den til Toyota i juni 1990. Den samlede købspris, som DCC skulle betale, kunne ikke fastslås, før alle erstatningskrav i forbindelse med ekspropriationerne var blevet behandlet. Det mest sandsynlige overslag lå på 13,4 mio. £ (9,1 mio. ECU) omfattende 11 mio. £ til Derby City Council for afhændelse af »kernen« på 280 acres og 2,4 mio. £ i erstatning for de resterende 300 acres, hvilket i høj grad afspejlede deres ringe udviklingsmuligheder inden Toyotas ankomst som følge af manglende tilkørsels- og servicefaciliteter.

— For så vidt angår forskellen mellem prisen på 9,9 mio. £ for salget af kernegrunden på 280 acres til Toyota og vurderingsmanden vurdering på 12,6 mio. £, måtte der tages hensyn til flere forskellige faktorer. Jordvurdering er ikke en eksakt videnskab, navnlig ikke for en enestående og usædvanlig stor grund som denne. Salgsprisen afspejlede resultatet af en række hårde forretningsmæssige forhandlinger, hvor Toyota var i en særlig stærk forhandlingsposition. Endvidere havde vurderingsmanden ikke været klar over en række begrænsninger, som ville forøge og fordyre byggemodningen af grunden, men som DCC havde været klar over. Navnlig ville grundens skråning, som ville kræve store jordarbejder, hvis der skulle opnås en jævn grund, og de uheldige jordforhold, som ville medføre omfattende piloteringsarbejder inden byggeriet kunne starte, koste Toyota i alt 16 mio. £.

Ved skrivelse af 20. december 1990 bad Kommissionen om yderligere oplysninger om visse aspekter af jordhandlerne mellem DCC og Toyota forud for et bilateralt møde, som de britiske myndigheder havde anmodet om. Det drejede sig bl.a. om retsfor skrifterne for lokale myndigheds salg af aktiver, eventuelt materiale om tilsvarende handler andre steder i Det Forenede Kongerige, udviklingen i jordpriserne samt oplysninger om andre potentielle købere til grunden i Burnaston.

Den britiske regering svarede Kommissionen ved skrivelse af 1. februar 1991. Der blev fremlagt yderligere baggrundsmateriale om salget af grunden for at vise, at der var tale om én enkelt transaktion omfattende alle 580 acres. Skrivelsen indeholdt ligeledes de relevante retsfor skrifter i Local Government Act 1972 (loven om lokalstyre af 1972) for afhændelse af aktiver. Det hedder deri, at lokale myndigheder normalt ikke må afhænde jord »for en sum, der er mindre end den højeste, der med rimelighed kan opnås«. Der kunne kun fremlægges få afgørende oplysninger om tilsvarende jordhandler andre steder i Det Forenede Kongerige eller om andre potentielle købere til den pågældende grund. Det blev påpeget i skrivelsen, at der som regel ikke var noget retligt krav om, at en lokal myndighed skulle rådgives af en vurderingsmand, samt at en sådan rådgivning normalt ikke var retligt bindende.

På et møde med repræsentanter for den britiske regering den 19. marts 1991 anførte Kommissionen, at den på baggrund af de oplysninger og begrundelser, der var blevet fremlagt i den seneste korrespondance, nu kunne acceptere, at DCC's salg af den 580 acres store grund til Toyota skulle betragtes som én enkelt transaktion. For at fastslå, om denne transaktion indeholdt elementer af statsstøtte, var det imidlertid nødvendigt at få en vurdering af hele grunden, og Kommissionen bad de britiske myndigheder om at sørge for dette. Kommissionen foreslog — uden dog at insistere på det — at den lokale vurderingsmand ville være det oplagte valg til at udføre denne opgave af hensyn til kontinuiteten og i betragtning af hans lovfæstede rolle. Kommissionen fastsatte ligeledes kommissoriet for denne vurdering. De britiske repræsentanter havde ingen indvendinger mod forslaget om, at den lokale vurderingsmand skulle foretage vurderingen, forudsat at han var villig til det, eller mod det påtænkte kommissorium.

Ved skrivelse af 26. marts 1991 bekræftede Kommissionen over for de britiske myndigheder anmodningen om en vurdering af den 580 acres store grund, med følgende kommissorium:

»Vurderingen bør følge de antagelser og den metodologi, der er anvendt ved den oprindelige vurdering af grundens kernetel, medmindre der er nogen twin-

gende grund til at afvige fra dem. Helt konkret bør vurderingen baseres på værdierne på tidspunktet for salgsaftalen, dvs. februar 1990, og det bør antages, at der findes servicefaciliteter hen til grundens yderste grænse, samt at grunden kan overtages omgående. Der bør ses bort fra påståede ulemper vedrørende udvidelsesdelen på 300 acres — f.eks. adgangsmuligheder og ringere udnyttelsesmuligheder. Hvor relevante disse end måtte være, hvis denne del af grunden skulle vurderes for sig, er de irrelevante, når de samlede 580 acres betragtes som én enkelt grund, der sælges med fuld anlægstilladelse til industrielt byggeri. Endelig mener jeg ikke, at man ved vurderingen bør forsøge at tage hensyn til de to »betydningsfulde begrænsninger« vedrørende grundens skråning og de uheldige jordforhold, som De anfører i Deres skrivelse af 16. oktober 1990. Erfaringen viser os, at disse »begrænsninger« faktisk er et generelt træk ved store grunde, der sammenlægges med henblik på industrielt byggeri. De tilhørende piloteringsomkostninger er ligeledes en standardomkostning ved bilsamlefabrikker på åbent land«.

Kort tid efter underrettede de britiske myndigheder Kommissionen om, at den lokale vurderingsmand var indforstået med at foretage vurderingen.

Ved skrivelse af 17. maj 1991 sendte de britiske myndigheder vurderingsmandens rapport til Kommissionen og bad om et snarligt møde, hvor rapporten kunne drøftes.

I sin rapport giver vurderingsmanden en detaljeret beskrivelse af grunden, dens tidligere anvendelse, anlægstilladelsen af 9. august 1989 vedrørende opførelse af en fabrik til samling og produktion af køretøjer sammen med de tilhørende betingelser og den salgsaftale, som han havde fået stillet til rådighed. Han anerkendte derpå kommissoriet for vurderingen og beskrev arten af vurderingen på følgende måde:

»Jeg ønsker derfor at gøre det klart, at min vurdering er min opgørelse af den pris, som det med rimelighed kunne forventes, at grunden kunne sælges til på det frie marked på datoen for vurderingen, forudsat at sælger var villig til at sælge, og på grundlag af betingelserne i den salgsaftale og anlægstilladelse, der foreligger.

For at der ikke skal opstå tvivl, afspejler den alle de karakteristika og begrænsninger ved grunden, som ville have påvirket sælger og køber under normale forretningsmæssige forhandlinger på et frit marked.«

På denne baggrund konkluderede vurderingsmanden, at grundens værdi var 22,5 mio. £. Han tilføjede, at han efter en omfattende efterforskning på nationalt plan ikke havde fundet nogen tilsvarende transaktioner af denne størrelse og kun lidt anvendeligt dokumentationsmateriale.

På et møde mellem repræsentanter for den britiske regering og Kommissionen den 28. maj 1991 hævdede førstnævnte, at selv om vurderingsmandens rapport var gyldig på det givne grundlag, godtgjorde den dog ikke, at der var tale om statsstøtte til projektet. Det var intet bevis for, at Toyota skulle have haft til hensigt at anmode om eller modtage statsstøtte. Med hensyn til et teknisk punkt fremførte de britiske repræsentanter, at man skulle have bedt vurderingsmanden om at basere sin vurdering på jordpriser i april 1989 — hvor salgsbetingelserne rent faktisk blev aftalt — og ikke februar 1990 — hvor salgsaftalen formelt blev undertegnet. Endelig blev det anført, at selv om der skulle være tale om statsstøtte, var beløbet så ubetydeligt, at det ikke ville påvirke samhandelen mellem medlemsstater.

På endnu et møde den 20. juni, hvor der ligeledes var repræsentanter for Toyota til stede, fik Kommissionen overrakt en række dokumenter; der blev henvist til andre dokumenter, som senere samme dag formelt blev indsendt ved skrivelse fra Toyotas juridiske repræsentanter. Disse senere dokumenter omfattede:

- talepunkterne for den ledende Toyota-repræsentant
- en sammenligning af jordpriser i South Wales, Burnaston og Humberside
- en mere omfattende sammenligning af priser på ikke-byggemodne industrigrunde foretaget af Toyota.

De øvrige dokumenter, som de britiske repræsentanter overrakte, omfattede:

- en kopi af en skrivelse af 3. juni 1991 fra vurderingsmanden som svar på en anmodning fra det britiske handels- og industriministerium om at overveje, hvilken virkning det ville have haft for denne rapport, hvis man havde valgt april 1989 i stedet for februar 1990 som vurderingstidspunkt; i denne skrivelse anførtes det, at markedsforholdene rent faktisk var blevet forværret i den pågældende periode, samt at vurderingsmanden var fast overbevist om, at værdien i april 1989 ikke ville have været mindre end den, jeg opgav pr. februar 1990. Jeg ville faktisk have ansat værdien til det samme på begge tidspunkter
- kopier af to rapporter af 13. og 14. juni 1991 udarbejdet af et britisk konsulentfirma på det private ejendomsmarked efter en anmodning af 7. juni fra handels- og industriministeriet, som handlede på eget initiativ; den første rapport indeholdt en analyse af ændringerne i jordværdien i perioden april 1989 til februar 1990 i Derby-området, og den anden rapport indeholdt en alternativ vurdering af de 580 acres pr. februar 1990; i sidstnævnte rapport, som til dels støtter sig på oplysninger stillet til rådighed af handels- og industriministeriet, vurderedes grunden til 19 mio. £; i den anden undersøgelse konkluderedes det, at når man så bort fra Toyota-effekten, ville jord-

værdien være steget med 18 % i denne periode på 10 måneder

- tabeller over jordværdierne for industri- og lagergrunde pr. 1. april 1989 og 1990 taget fra vurderingsmyndighedernes ejendomsmarkedsrapport.

På mødet hævdede de britiske repræsentanter, at jordpriserne som helhed steg betydeligt mellem april 1989 og februar 1990. Da jordvurdering nødvendigvis er vilkårlig og indeholder et subjektivt element, burde parterne endvidere interessere sig mere for at opstille et rimeligt prisinterval end et enkelt absolut tal, navnlig eftersom vurderingsmanden selv havde erkendt, at han kun havde et beskedent eller slet intet sammenligningsgrundlag for sin vurdering.

Toyotas repræsentanter understregede, at det i overensstemmelse med virksomhedens offentlige erklæringer fortsat var deres hensigt at gennemføre projektet i Burnaston uden at anmode om eller modtage statsstøtte fra centrale eller lokale myndigheder. De gjorde rede for deres rent kommercielle holdning under overvejelserne af alternative grunde og for deres beslutning om at vælge grunden i Burnaston under den forudsætning, at den af DCC tilbødte pris repræsenterede grundens handelsværdi. De gentog de britiske repræsentanters synspunkt med hensyn til, at et interval af grundværdier frem for en enkelt værdi ville have været mere passende i forbindelse med vurderingen.

Ved skrivelse af 11. juli 1991 fremsendte de britiske myndigheder endnu et internt dokument udarbejdet af Toyota om transaktionen. De bad Kommissionen om at tage hensyn til oplysningerne i dette dokument, navnlig oplysningerne om de priser, som Toyota skulle betale for alternative grunde i Det Forenede Kongerige; Kommissionen blev samtidig bedt om at respektere den kommercielle fortrolighed af visse af oplysningerne. Dette dokument indeholdt ligeledes en gentagelse og en videreudvikling af nogle af de generelle argumenter, der tidligere var blevet fremført fra britisk side om, at transaktionen ikke gav anledning til statsstøtte. Der blev bl.a. fremført følgende punkter:

- da dette kunne blive den første sag, hvor Kommissionen træffer en beslutning om statsstøtte i forbindelse med salg af offentligt ejet jord, bør den ikke være baseret på overfladiske undersøgelser og utilstrækkeligt bevismateriale
- ved enhver vurdering af grunden bør der tages hensyn til alle parternes relevante overvejelser og mål, herunder det forhold, at Toyota var i en stærk forhandlingsposition over for DCC, som tilbød en stor ikke-byggemoden grund, der kunne blive vanskelig at sælge på et senere tidspunkt, og som desuden var klar over de betydelige ikke-finansielle fordele for DCC, såfremt salget blev realiseret

- den alternative vurdering, som de britiske myndigheder bestilte, understreger en række mangler i vurderingsmandens rapport og tilføjer yderligere grunde til at fastlægge et prisinterval på f.eks. 16 til 24 mio. £ snarere end et fast beløb som vurderingsprisen.

IV

Toyota Motor Corporation er den største bilproducent med basis i Japan. I 1990 udgjorde koncernens samlede salg på verdensplan 4,4 mio. enheder, og koncernens nettoomsætning blev vurderet til 58 084 mio. ECU. Importen af Toyota-køretøjer i EF i samme år lå på 351 000 enheder, svarende til 2,7 % af bilindregistreringerne i EF. Den investering i Burnaston-fabrikken, som virksomheden gav meddelelse om i 1989, lå i forlængelse af en række projekter med det formål at styrke virksomhedens bånd med Europa. Toyota bestræber sig — med egne ord — »på at blive et fuldt anerkendt medlem af den europæiske bilindustri«.

Personbilmarkedet i Vesteuropa gennemgik en periode med hurtig vækst sidst i 1980'erne, men markedet er — med Tyskland som eneste undtagelse — faldet stærkt på det seneste, og udsigterne på kort sigt er fortsat vanskelige og uvisse. På mellemlang til lang sigt vil det på nuværende tidspunkt være rimeligt at antage, at der sker en tilbagevenden til en grundlæggende årlig vækstrate på 1 til 2 procent.

V

Ved indledningen af denne procedure anførte Kommission, at »spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger statsstøtte eller ej, afhænger af, om vilkårene og betingelserne for DCC's salg af grunden til Toyota strider mod normal forretningsmæssig praksis og normale forretningsmæssige kriterier i et sådant omfang, at salget udgør statsstøtte til fordel for Toyota i den betydning, hvori dette udtryk anvendes i EØF-Traktatens artikel 92, stk. 1«. Dette er fortsat udgangspunktet for bedømmelsen af denne sag. Kommissionen anerkender fuldt ud, at de britiske myndigheder ikke selv havde til hensigt, at der skulle ydes støtte til projektet. Kommissionen har ligeledes fra begyndelsen anerkendt, at der ikke er noget, der tyder på, at Toyota anmodede om statsstøtte eller havde til hensigt at drage direkte eller indirekte fordel af statsstøtte gennem vilkårene for overdragelsen af grunden. Denne manglende hensigt fra Toyotas side betyder imidlertid ikke, at der ikke var tale om nogen form for statsstøtte i forbindelse med DCC's salg af grunden. Det er ligeledes klart, at det pågældende støttebeløb er lille i forhold til de samlede omkostninger ved projektet, samt at Toyota under alle omstændigheder ville være gået videre med projektet uden støtten.

DCC var retligt forpligtet til at sælge grunden til Toyota for det største beløb, der med rimelighed kunne opnås. I praksis betød dette ifølge de britiske myndigheder, at der skulle tages hensyn til sådanne faktorer som grundens beskaffenhed og beliggenhed, planlægningsmæssige og andre begrænsninger for grundens udnyttelse samt grundmarkedet. Dette perspektiv er i overensstemmelse med Kommissionens synspunkt, som er, at når en offentlig myndighed afhænder et aktiv til en virksomhed, som driver virksomhed i EF, skal dette ske på samme grundlag som for en privat sælger, der driver virksomhed på normale markedsøkonomiske vilkår, hvilket svarer til Kommissionens holdning med hensyn til offentlige virksomheders erhvervelse af kapitalinteresser i virksomheder⁽¹⁾. Under disse forhold ville en privat sælger undersøge mulighederne for alternative købstilbud og sælge aktivet til den person, der afgiver det højeste tilbud. Føler sælgeren at der som følge af særlige omstændigheder som f.eks. grundens størrelse eller planlægningsbetingelserne ikke umiddelbart findes nogen alternative potentielle købere, og har han ikke nogen pålidelig reference for aktivets markedsværdi, ville han inden salget få aktivet vurderet af en fagmand, idet der tages hensyn til alle gængse omstændigheder og ikke-prismæssige salgsbetingelser. Han ville derefter anvende den fremkomne vurderingssum som salgspris over for køberen.

I forbindelse med salget af grunden i Burnaston foretog DCC ingen vurdering af grunden, før den blev tilbudt Toyota i april 1989. Den eneste vurdering, som DCC havde adgang til vedrørende grundens kerne på 280 acres, blev foretaget i juni 1989, dvs. efter pristilbuddet til Toyota. Som anført ved indledningen af denne procedure oversteg denne vurdering den pris, som Toyota skulle betale, med 2,7 mio. £, og DCC gjorde intet forsøg på at revidere salgsprisen for at tage hensyn til denne forskel. DCC foretog ikke på eget initiativ en vurdering af resten af grunden.

Kommissionen kan ikke anerkende, at DCC's fremgangsmåde med hensyn til balance i den pakke, som blev tilbudt Toyota — således som det fremgår af ovennævnte mødereferat fra DCC's Policy Committee af 21. november 1989, som senere er bekræftet i korrespondancen med de britiske myndigheder — svarede til en kommerciel sælgers adfærd. Denne fremgangsmåde var tydeligt baseret på de anslåede omkostninger ved at samle grunden og tilvejebringe adgangs- og servicefaciliteter. De »betydningsfulde planlægningsmæssige og andre begrænsninger«, som ifølge DCC karakteriserede grunden og påvirkede dens markedspris, gjaldt ikke for køberne, Toyota. Kommissionen kan ikke acceptere påstanden om, at et løst overslag over omkostningerne ved at samle hovedsagelig landbrugsjord og forsyne den med servicefaciliteter skulle være en gyldig erstatning for markedsprisen eller

(1) EF-Bulletin 9-1984.

den bedste pris, som DCC med rimelighed kunne have opnået, da det ikke havde nogen relation til værdien af industrijord⁽¹⁾.

Under disse omstændigheder og på baggrund af Kommissionens accept af, at grundsalget skulle betragtes som én enkelt transaktion, så Kommissionen ingen anden mulighed end at få hele grunden vurderet ud fra samme kommissorium som den oprindelige vurdering, der blev foretaget på den 280 acres store del af grunden, og sammenligne den fremkomne vurderingssum med den pris, som Toyota betalte, for at konstatere, om transaktionen indebar statsstøtte. De britiske myndigheder accepterede dette i marts 1991 og havde ingen indvendinger mod det foreslåede kommissorium for vurderingen eller forslaget om, at den skulle foretages af den lokale vurderingsmand.

Med hensyn til de argumenter, som den britiske regering og Toyota fremsatte efter vurderingsmandens rapport, ønsker Kommissionen først at fremkomme med den generelle bemærkning, at disse argumenter ville have virket mere overbevisende, hvis de var blevet fremført, før de britiske myndigheder accepterede kommissoriet for den vurdering, som Kommissionen anmodede om, og før vurderingsmanden fremlagde sin rapport. Med hensyn til det særlige argument om, at vurderingen burde have været baseret på priser fra april 1989 og ikke februar 1990, har vurderingsmanden selv bekræftet, at dette ikke ville have påvirket hans konklusion. Endvidere mener Kommissionen ikke, at den undersøgelse af svingningerne i grundpriserne i denne periode, som de britiske myndigheder havde bestilt, indeholder tilstrækkeligt bevis til at sætte spørgsmålstegn ved denne konklusion. Med hensyn til argumentet vedrørende omkostningerne som følge af de påståede begrænsninger i forbindelse med grundens skråning og uheldige jordforhold, er det Kommissionens opfattelse, at sådanne omkostninger er et almindeligt træk ved store grunde, der sammensættes med henblik på industrielt byggeri, navnlig piloteringsomkostningerne i forbindelse med bilsamlefabrikker på åbent land. De berettigede ikke, at vurderingsmanden tog særligt hensyn til dem ud over de »særlige topografiske hensyn«, som hans rapport allerede indeholder.

Med hensyn til de alternative vurderinger, som de britiske myndigheder bestilte på eget initiativ efter at have modtaget vurderingsmanden rapport og hans skrivelse, hvori han bekræftede, at en pris baseret på februar 1990 ikke ville medføre nogen forskel i hans konklusion, kan Kommissionen ikke acceptere, at den ene part efterfølgende ønsker at erstatte en officielt udpeget vurderingsmand med en privat vurderingsmand uden nogen tviv-

gende grund hertil. Dette ville ikke være i overensstemmelse med ret og rimelighed samt konsekvens i Kommissionens beslutningsproces. Kommissionen mener endvidere ikke, at indholdet af denne fortrolige vurdering berettiger den kritik af vurderingsmandens metode, som Toyota senere fremsatte.

Kommissionen kan ikke se nogen gyldig grund til på dette sene stadium at erstatte den enkelte pris, der fremgik af vurderingsmandens rapport, med et »repræsentativt prisinterval«, når der ikke tidligere har været fremsat forslag herom eller ikke findes nogen rimelige kriterier til afgrænsning af et sådant interval. At forsøge at indføre et værdiinterval på dette stadium vil kun betyde, at der indføres et element af uberettiget vilkårlighed og usikkerhed, og vil stride mod de bestræbelser på retfærdighed og objektivitet, som har været Kommissionens mål under hele denne procedure. Kommissionen vil i denne sammenhæng gerne påpege, at den vurderingsrapport, som de britiske myndigheder uafhængigt har bedt om, sluttede med en vurdering på et enkelt nøjagtigt tal og ikke henviste til et interval, inden for hvilket en »rimelig handelsmæssig værdi« kan ligge.

Endelig har Kommissionen gennemgået det fortrolige materiale, som Toyota har fremlagt om tilbud på alternative grunde, sammen med det materiale om værdierne på industri- og lagergrunde fra vurderingsmyndighederne, som de britiske myndigheder fremsendte, og har konstateret, at det ikke rækker ved den konklusion, at transaktionen mellem DCC og Toyota indebar statsstøtte for 4,2 mio. £.

Under disse omstændigheder konkluderer Kommissionen, at forskellen på 4,2 mio. £ mellem den lokale vurderingsmands vurdering af grunden på 22,5 mio. £ og den af Toyota betalte pris på 18,3 mio. £ udgør statsstøtte fra DCC til virksomheden.

Der foregår en betydelig handel med personbiler inden for EF, nemlig 6 398 000 enheder i 1990, svarende til 48 292 mio. ECU. Støtten på 4,2 mio. £ fra DCC til Toyota vil derfor påvirke bilhandelen inden for EF og truer derfor med at fordreje konkurrencevilkårene på dette marked. Støtten udgør derfor statsstøtte til Toyota i den betydning, hvori dette udtryk anvendes i EØF-Traktatens artikel 92, stk. 1.

VI

Denne støtte, som ikke falder ind under nogen godkendt ordning, skulle have været anmeldt til Kommissionen som fastsat i EØF-Traktatens artikel 93, stk. 3. Endvidere falder den pågældende særlige forretningsmæssige aktivitet ind under parametrene i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til motorkøretøjsindustrien⁽²⁾. Det hedder

⁽¹⁾ Som anført ovenfor er det nu usandsynligt, at de beregninger, der ligger til grund for denne fremgangsmåde med »balance i regnskabet«, bliver til virkelighed, og DCC vil i betydeligt omfang komme til at overskride omkostningsoverslaget i forbindelse med tilvejebringelsen af de tilhørende faciliteter.

⁽²⁾ EFT nr. C 123 af 18. 5. 1989, s. 3.

heri, at »støtte, som ydes uden for en godkendt støtteordning, skal, uanset omkostningerne og støtteintensiteten, uden undtagelse anmeldes i overensstemmelse med EØF-Traktatens artikel 93, stk. 3«.

Eftersom den britiske regering ikke anmeldte denne støtte på forhånd, var Kommissionen ikke i stand til at fremsætte sine synspunkter om foranstaltningerne, før de blev gennemført. Støtten er således ulovlig, idet den blev tildelt i strid med Traktatens artikel 93, stk. 3.

I den forbindelse skal det påpeges, at ulovligheden af den omhandlede støtte — i betragtning af den ubetingede karakter af procedurereglerne i EØF-Traktatens artikel 93, stk. 3, som også er af betydning med hensyn til den offentlige orden, og hvis direkte virkning er anerkendt af Domstolen i dens dom af 19. juni 1973 i sag 77/72⁽¹⁾ — ikke kan afhjælpes efterfølgende.

VII

Traktatens artikel 92, stk. 3, indeholder en fortegnelse over støtte, som kan være forenelig med fællesmarkedet. Grundlaget for besvarelsen af spørgsmålet om foreneligheden med Traktaten må være EF som helhed og ikke en enkelt medlemsstat. For at sikre, at fællesmarkedet fungerer korrekt og under hensyntagen til principperne i artikel 3, litra f), må undtagelserne fra princippet i artikel 92, stk. 1, som anført i artikel 92, stk. 3, fortolkes strikt, når er støtteordning eller en individuel støtte undersøges. Det gælder navnlig, at de kun må anvendes, når det er godtgjort over for Kommissionen, at de frie markeds kræfter alene, uden støtten, ikke ville få den potentielle støttemodtager til at handle på en måde, der bidrager til at nå et af de nævnte mål.

Med hensyn til de undtagelser, der er anført i artikel 92, stk. 3, litra a) og c), for støtte, som fremmer udviklingen i visse områder, er Burnaston, som ligger i Derbyshire, ikke beliggende i en region, der kan modtage statsstøtte i medfør af artikel 92, stk. 3, litra a) eller c).

Med hensyn til undtagelserne i artikel 92, stk. 3, litra b), giver sagens kendsgerninger ingen som helst grund til at antage, at den pågældende støtte er beregnet til at fremme et projekt af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den britiske økonomi. I øvrigt har den britiske regering ikke fremlagt noget sådant argument for at retfærdiggøre den pågældende støtte.

Med hensyn til undtagelsen i EØF-Traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), til fordel for »støtte til fremme af udvik-

lingen af visse erhvervsgrene«, kan Kommissionen acceptere, at en vis støtte i motorkøretøjsindustrien er forenelig med fællesmarkedet, hvis den opfylder et af de positive kriterier for vurdering af støttesager — undtagen regionalstøtte — som er anført i EF's rammebestemmelser for statsstøtte til denne sektor. Disse bestemmelser angår støtte med følgende formål: rednings- og omstruktureringsstøtte, innovation eller grundlæggende rationalisering, forskning og udvikling, miljøbeskyttelse, grundlæggende erhvervsuddannelse. Ingen af disse formål gælder for den støtte og det projekt, der er tale om i det foreliggende tilfælde, og de britiske myndigheder har da heller ikke hævdet, at dette skulle være tilfældet.

VIII

I tilfælde af støtte, som er uforenelig med fællesmarkedet, kan Kommissionen — under udnyttelse af en mulighed, som den har i henhold til Traktatens artikel 93, stk. 2, og Domstolens dom af 12. juli 1973 i sag 70/72⁽²⁾, bekræftet i dommen af 24. februar 1987 i sag 310/85⁽³⁾ — kræve, at medlemsstaterne skal foranledige, at støttemodtagerne betaler den ydede støtte tilbage. I den forbindelse er det nødvendigt, at de britiske myndigheder inden to måneder inddriver den uforenelige støtte, som er ydet til Toyota af Derbyshire County Council, idet denne tilbagebetaling skal ske i henhold til de nationale regler, herunder reglerne om omkostninger ved for sen tilbagebetaling af gæld til staten, såfremt tilbagebetalingen sker senere end fastsat af Kommissionen —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Støtten i form af et tilskud på 4,2 mio. £ til Toyota Motor Corporation i forbindelse med Derbyshire County Councils salg til nævnte virksomhed af den 580 acres store grund i Burnaston i februar 1990 er ulovlig, idet den blev ydet i strid med bestemmelserne i EØF-Traktatens artikel 93, stk. 3. Endvidere er den uforenelig med fællesmarkedet efter Traktatens artikel 92.

Artikel 2

Det pålægges herved den britiske regering at sørge for, at denne støtte trækkes tilbage, ved at Toyota tilbagebetaler 4,2 mio. £ til Derbyshire County Council inden to måneder efter meddelelsen af denne beslutning. Det

⁽¹⁾ Sml. 1973, s. 611.

⁽²⁾ Sml. 1973, s. 813.

⁽³⁾ Sml. 1987, s. 901.

beløb, der skal tilbagebetales, forhøjes med et beløb svarende til den rentefordel, som virksomheden ulovligt ville opnå, såfremt tilbagebetalingen sker efter udløbet af ovennævnte frist på to måneder.

Artikel 3

Den britiske regering underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet for at efterkomme den.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Det Forenede Kongerige.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. juli 1991.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. december 1991

om ændring af beslutning 91/107/EØF om bemyndigelse af visse medlemsstater til at indrømme undtagelser fra visse bestemmelser i Rådets direktiv 77/93/EØF for så vidt angår opskåret nåletræ med oprindelse i USA

(Kun de engelske, franske, græske, italienske, nederlandske, portugisiske, spanske og tyske udgaver er autentiske)

(92/12/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 77/93/EØF af 21. december 1976 om foranstaltninger mod indslæbning i medlemsstaterne af skadegørere på planter eller plante-produkter⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 91/27/EØF⁽²⁾, særlig artikel 14, stk. 3, andet og tredje led,

under henvisning til anmodning fra Belgien, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal og Det Forenede Kongerige, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til direktiv 77/93/EØF må der på grund af faren for indslæbning af skadegørere ikke føres træ af Coniferae efter varebeskrivelsen i KN-kode ex 4407 10 med oprindelse i Canada, Kina, Japan, Korea og USA ind i Fællesskabet, medmindre det er ovntørret på korrekt måde og identificeret som sådant;

i henhold til artikel 14, stk. 3, andet led, i direktiv 77/93/EØF kan der dog gøres undtagelser fra denne regel, når det godtgøres, at der ikke er fare for spredning af skadegørere;

i henhold til artikel 14, stk. 3, tredje led, i direktiv 77/93/EØF kan der desuden gøres undtagelser fra reglen om, at der skal foreligge et plantesundhedscertifikat, hvis der gives tilsvarende garantier og det godtgøres, at der ikke er fare for spredning af skadegørere;

der indføres jævnlige nåletræ til Fællesskabet med oprindelse i USA; når der er tale om opskåret træ, udstedes der normalt ikke plantesundhedscertifikater i det pågældende

land; det ser ud til, at ovntørningskapaciteten i USA for øjeblikket er begrænset;

for USA's vedkommende har Kommissionen på grundlag af de oplysninger, USA har givet, og som blev indhentet i det pågældende land under et besøg i 1990, fastslået, at der er blevet iværksat et officielt godkendt og overvåget program for udstedelse af Certificates of Debarking and Grub Hole Control for at sikre ordentlig afbarkning og mindske faren for skadegørere; faren for spredning af skadegørere mindskes, hvis træet er ledsaget af et Certificate of Debarking and Grub Hole Control udstedt under det pågældende program;

Kommissionen gav i beslutning 91/107/EØF⁽³⁾ og 91/636/EØF⁽⁴⁾ bemyndigelse til sådanne undtagelser på tekniske betingelser med hensyn til opskåret nåletræ med oprindelse i USA baseret på benyttelsen af ovennævnte Certificate of Debarking and Grub Hole Control;

der er ikke fundet nogen ormehuller i opskåret nåletræ indført i henhold til beslutning 91/107/EØF; der er ikke ud fra de foreliggende oplysninger noget, der taler mod, at ovennævnte program med Debarking and Grub Hole Control fungerer korrekt;

ifølge beslutning 91/636/EØF udløber bemyndigelsen den 31. december 1991;

for øjeblikket er korrekt ovntørring en effektiv foranstaltning til beskyttelse af Fællesskabet mod indslæbning af visse skadegørere i nåletræ; sædvanligvis benyttes der forskellige ovntørningsprocesser for forskellige tømmerarter, så vandindholdet nedbringes til det, der er passende for den endelige anvendelse af træet; disse tørningsprocesser kræver varmetilførsel af forskellig intensitet og varighed;

⁽¹⁾ EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977, s. 20.

⁽²⁾ EFT nr. L 16 af 22. 1. 1991, s. 29.

⁽³⁾ EFT nr. L 56 af 2. 3. 1991, s. 26.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 341 af 12. 12. 1991, s. 34.

der er iværksat et EF-forskningsprogram for at fastslå parametre i forbindelse med varmebehandling, der sikrer, at *Bursaphelenchus xylophilus* og dens vektorer ødelægges, således at Kommissionen kan fastsætte de endelige krav til sikring mod spredning af de omhandlede skadegørere;

resultaterne af denne forskning foreligger endnu ikke i fuldt omfang;

bemyndigelsen bør derfor forlænges med en yderligere begrænset periode på et år;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Plantesundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I beslutning 91/107/EØF affattes artikel 3 således:

»Artikel 3

Den i artikel 1 omhandlede bemyndigelse udløber den 31. december 1992, da denne dato er sidste frist

for indgang til Fællesskabet. Den tilbagekaldes tidligere, hvis det konstateres, at de i artikel 1, stk. 2, fastsatte betingelser ikke er tilstrækkelige til at hindre indslæbning af skadegørere eller ikke er blevet overholdt.«

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Portugisiske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. december 1991

om ændring af beslutning 90/505/EØF om bemyndigelse af visse medlemsstater til at indrømme undtagelser fra visse bestemmelser i Rådets direktiv 77/93/EØF for opskåret nåletræ med oprindelse i Canada

(Kun de engelske, franske, græske, italienske, nederlandske, portugisiske, spanske og tyske udgaver er autentiske)

(92/13/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 77/93/EØF af
21. december 1976 om foranstaltninger mod indslæbning
i medlemsstaterne af skadegørere på planter eller plante-
produkter⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv
91/27/EØF⁽²⁾, særlig artikel 14, stk. 3, andet og tredje led,

under henvisning til anmodning fra Belgien, Tyskland,
Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg,
Nederlandene, Portugal og Det Forenede Kongerige, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til direktiv 77/93/EØF må der på grund af
faren for indslæbning af skadegørere ikke føres træ af
Coniferae efter varebeskrivelsen i KN-kode ex 4407 10
med oprindelse i Canada, Kina, Japan, Korea og USA ind
i Fællesskabet, medmindre det er ovntørret på korrekt
måde og identificeret som sådant;

i henhold til artikel 14, stk. 3, andet led, i direktiv 77/93/
EØF kan der dog gøres undtagelser fra denne regel, når
det godtgøres, at der ikke er fare for spredning af skadegø-
rere;

i henhold til artikel 14, stk. 3, tredje led, i direktiv 77/93/
EØF kan der desuden gøres undtagelser fra reglen om, at
der skal foreligge et plantesundhedscertifikat, hvis der
gives tilsvarende garantier og det godtgøres, at der ikke er
fare for spredning af skadegørere;

for tiden indføres der nåletræ til Fællesskabet med oprin-
delse i Canada; når der er tale om opskåret træ, udstedes

der normalt ikke plantesundhedscertifikater i det pågæl-
dende land; ovntørningskapaciteten i Canada er for
øjeblikket begrænset;

for Canadas vedkommende har Kommissionen på
grundlag af de foreliggende oplysninger fastslået, at der er
blevet iværksat et officielt godkendt og overvåget program
for udstedelse af Certificates of Debarking and Grub Hole
Control for at sikre ordentlig afbarkning og mindske
faren for forekomst af skadegørere; faren for spredning af
skadegørere mindskes, hvis træet er ledsaget af et Certifi-
cate of Debarking and Grub Hole Control udstedt under
det pågældende program;

Kommissionen gav i beslutning 90/505/EØF⁽³⁾ og 91/
635/EØF⁽⁴⁾ bemyndigelse til sådanne undtagelser på
tekniske betingelser med hensyn til opskåret nåletræ med
oprindelse i Canada baseret på benyttelsen af ovennævnte
Certificate of Debarking and Grub Hole Control;

Det Forenede Kongerige har oplyst de øvrige medlems-
stater og Kommissionen om, at træ indført i henhold til
beslutning 90/505/EØF viste nogle oremhuller; der er
imidlertid ikke påvist hverken Monochamus eller Bursap-
helenchus xylophilus i det pågældende træ; der er ikke
ud fra de foreliggende oplysninger noget, der taler mod, at
ovennævnte program med Debarking and Grub Hole
Control fungerer korrekt;

ifølge beslutning 91/635/EØF udløber bemyndigelsen
den 31. december 1991;

for øjeblikket er korrekt ovntørring en effektiv foranstalt-
ning til beskyttelse af Fællesskabet mod indslæbning af
visse skadegørere i nåletræ; sædvanligvis benyttes der
forskellige ovntørningsprocesser for forskellige tømmerar-
ter, så vandindholdet nedbringes til det, der er passende
for den endelige anvendelse af træet; disse tørningspro-
cesser kræver varmetilførsel af forskellig intensitet og
varighed;

⁽¹⁾ EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977, s. 20.

⁽²⁾ EFT nr. L 16 af 22. 1. 1991, s. 29.

⁽³⁾ EFT nr. L 282 af 13. 10. 1990, s. 63.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 341 af 12. 12. 1991, s. 32.

der er iværksat et EF-forskningsprogram for at fastslå parametre i forbindelse med varmebehandling, der sikrer, at *Bursaphelenchus xylophilus* og dens vektorer ødelægges, således at Kommissionen kan fastsætte de endelige krav til sikring mod spredning af de omhandlede skadegørere ;

resultaterne af denne forskning foreligger endnu ikke i fuldt omfang ;

bemyndigelsen bør derfor forlænges med en yderligere begrænset periode på et år ;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Plantesundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING :

Artikel 1

I beslutning 90/505/EØF affattes artikel 3 således :

»Artikel 3

Den i artikel 1 omhandlede bemyndigelse udløber den 31. december 1992, da denne dato er sidste frist

for indgang til Fællesskabet. Den tilbagekaldes tidlige, hvis det konstateres, at de i artikel 1, stk. 2, fastsatte betingelser ikke er tilstrækkelige til at hindre indslæbning af skadegørere eller ikke er blevet overholdt.»

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Portugisiske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen